

JEG'ets udfoldelse

White Eagle

JEGets udfoldelse
er oversat af
Arne Rosenberg og Nanna Ryhl
efter **Spiritual unfoldment 1**, 1978

© 1961 The White Eagle Publishing Trust, New Lands, Rake, Liss, Hampshire, GU33 7HY, England.

Korrektur: Stig H. Ryhl

Tryk: Peterssons Bogtrykkeri, Svendborg

Indbinding: Clausens Bogbinderi, Nyborg

© 1980 for Danmark: Ryhls Forlag, Ballerup

ISBN87873028

På Ryhls Forlag er tidligere udkommet:

Mimi Arnborg: At dø er at leve, 1977. 2. oplag 1980.

Mimi Arnborg: Dødsøjeblikket og derefter, 1979.

INDHOLD	Side
Indledning	7
De, der véd - og de, der ikke véd	9
Hvad er dit motiv	10
En sund sjæl i et sundt legeme	11
Holdning	16
Vejrtrækning	17
Den menneskelige aura (Menneskets udstråling)	21
Kommunikation mellem to verdener	26
Astralverdenene	28
Psyisk kommunikation	30
Visdom fra hinsides sløret	34
Lærdommens halle~	35
Bevisernes beskaffenhed	37
Din leder og lærer	37
Din skytsengel	40
Åndelige evner	43
Du vælger selv dit liv	44
Clairvoyance (klarsyn)	45
Clairaudience (Klarhøring)	49
Andelig fred	51
Den hellige altergang	52
Livet i den åndelige verden	54
Livets inderste væsen er ånd	59
Den personlige og den guddommelige kærlighed..	60
Vor holdning til livet	62
Hjertets hukommelse og den vågnende	
erindring om reinkarnation	65
Genfødselsens hjul	67
Det højere Selv	70
Hvorfor kan vi ikke huske fortiden	72
Karma (Skæbne på grund af éns handlinger)	76
Den guddommelige moder	77
Karmas formål	78
Karmas forvandling	81
Åndelig healing (hel bredelse)	86
Tankens kraft	91

"himlen"/den høyere verden - takker menneskene hos Ryhl forlag som har tatt arbeidet med å oversette og utgi denne nydelige boken – og noen av de øvrige- fra White Eagle. Denne visdom er for viktig for IKKE Å VÆRE ONLINE!

Bak-bok-omslag tekst:

White **Eagle** var i sit sidste jordeliv indianerhøvding. Fra "den anden side" videregiver han nu oplysninger om **universelle sandheder** til Jordens mennesker.

Til dette formål har han i England fundet et velegnet redskab i Mrs. Grace Cooke, der døde fornylig i en alder af 87 år efter i et langt liv at have formidlet budskaberne. Disse er blevet til en række meget værdifulde bøger, hvoraf vi her bringer den første i dansk oversættelse.

Hensigten med denne bog er at vise, hvorledes man, mere gennem praktiske øvelser end teori, kan opnå en personlig og sjælelig udvikling og derved komme i forbindelse med højere åndelige verdener.

Herigennem lærer man om grundlaget for det jordiske liv, hvorledes man kan leve i harmoni med det levende broder-skab, det synlige såvel som det usynlige, og man opnår at få forståelse for livets virkelige fylde.

Emnet **åndelig helbredelse** er også klart belyst. Vi får vist kilden, hvorfra den kommer og hører om de love, der gælder for denne gerning.

I JEG'ets udfoldelse vil mange søgende mennesker finde en letfattelig vejledning til opnåelse af **harmon i tilværelsen.**

Ryhls Forlag

15BN87873028

Indledning

Det grundlæggende formål med menneskets liv er, at det skal finde sandheden, den sandhed, som vil blive afsløret for mennesket gennem dets eget indre Selv. Alt eftersom vi søger efter denne sandhed, der ligger dybt begravet inde i os selv, vil de barrierer, som er rejst af det ydre selv, svinde bort, og vi vil blive frie til at kunne kommunikere med dem, vi elsker på den anden side. Frie til at etablere forbindelse med de kosmiske stråler af livskraft og healing, frie til at bruge dem i tjeneste for vore medmennesker, frie til at stå i direkte forbindelse med de væsener, der tjener menneskeheden fra de åndelige verdener.

Den sti, der snor sig op ad bjerget til den himmelske top, er lang og stejl, og indtil mennesket opnår et glimt af den herlighed, der venter det, må det arbejde med slid og slæb i de materialistiske verdener. Mennesket må lide under smerte, sygdom, ensomhed og begrænsning. Det holdes tilbage af frygt, vrede, bekymringer og er plaget af konflikter og krige.

Men intet menneske behøver at vente til livet efter dette for at virkeliggøre lykken på baggrund af sit sande væsen. **Medmindre mennesket lærer at søge det åndelige, mens det endnu lever på Jorden, vil det ikke finde den fuldkomne frihed eller glæde blot ved at aflægge det fysiske legeme!**

En strålende fremtid venter enhver sjæl, men det forudsætter hårdt arbejde - selv om hårdt arbejde også kan føles særdeles interessant. For eksempel: hvis du elsker musik og længes efter at udtrykke dig selv gennem denne, bliver det en glæde for dig at udføre øvelser for at opnå det fulde herredømme over dit instrument. Hvis du er helt og fuldt interesseret i at opnå noget værdifuldt, gør det ikke noget, om du møder smerte undervejs, og du spekulerer heller ikke på, hvor store omkostningerne er for at nå dit mål. Sådan bør det også være med det arbejde, du gør for din egen sjæl!

At arbejde med det sjælelige betyder ikke altid, at du nødvendigvis skal afsætte megen tid til meditation. Meditationens vej behøver ikke absolut at være din vej, men har du besluttet dig for din egen specielle vej, da må du følge den ufortrødent og vedholdende.

Forvild dig ikke ind på blindspor. Løb heller ikke hid og did, idet du tænker, at andre har fundet en bedre vej end din, og at du derfor vil prøve de andres ligesom børn, der plukker blomster og flagrer fra det ene sted til det andet, fordi de tror, at de andre børn har fundet nogle blomster, der er kønnere end deres egne. Således kan Jordens børn også flagre hid og did efter de åndelige sandheder.

Denne fremgangsmåde er ikke den rette. Der vil komme en tid, hvor din indre stemme vil tale til dig og sige: "Dette er din vej. På den skal du finde freden. Du skal følge denne sti, uanset hvad der end vil møde dig!"

Har du først truffet en beslutning, må du holde fast ved den. Du vil ikke altid finde det let, men hvis du holder ud og har tålmodighed og frem for alt ikke mister troen, så vil din vej uundgåeligt føre dig til dit mål.

Når du vandrer på den åndelige vej, må du lære at skelne mellem de jordiske tankers og de højere guddommelige indskydelser, skelne mellem det virkelige og blivende i forhold til det uvirkelige og forbigående. De jordiske tanker har et stærkt greb i os alle og kan for nogle give anledning til tvivl om virkeligheden af det åndelige liv. Mens du går fremad på den åndelige vej, vil du sikkert ofte blive udsat for, at tvivlen vil udfordre dig - tvivl, der fremstiller sig selv som "sund fornuft", som "samvittighedsfuld ærlighed", som tanker, der foretrækker "den klare sandhed" fremfor "åndeligt blændværk".

Det tvivlende jordiske sind vil prøve at argumentere med dig, idet det indgiver dig den tanke, at hvad som helst dine åndelige visioner end måtte åbenbare for dig, så vil det aldrig kunne bevises og må derfor betragtes som kun et "påfund af din indbildningskraft"!

Den jordiske tænkning har sin plads og kan være god nok som en sund vejledning inden for sit begrænsede felt, når den ellers har lært at bøje sig for den indre gudsrøst. Sandheder, som det jordiske sind vil betegne som "det rene nonsens", kan udmærket tænkes at blive godtaget og påskønnet af det åndelige sind. For det højere menneskes forståelse, der er vidt forskellig fra menneskets forstandsevne, kan det endog forekomme at være en sjælden sandhedssperle. Vi må derfor opøve skelneevne, og når vi har "givet kejseren, hvad kejserens er", står stadig tilbage at finde "sandhedens perle".

De, der véd - og de, der ikke véd

En klog lærer har engang sagt, at der er kun to slags mennesker på Jorden: De, der véd - og de, der ikke véd.

Der er mennesker, som føler Guds nærværelse alle vegne. De føler dette som en vedvarende trøst og inspiration. De ved, at de kan hente ledelse og oplysning fra højere verdners visdom og skønhed.

Så er der mennesker, som intet kender til disse ting, men ignorerer dem eller direkte spotter dem, alt mens de lever i overensstemmelse med deres mangel på viden, som befandt de sig spærret inde i et mørkt rum.

De iblandt jer som *ved*, eller i det mindste er begyndt at vide, har opnået jeres åndelige indsigt gennem tålmodigt arbejde, erfaringer og lidelse. Og dog må I stadig passe på og arbejde for at holde jeres kundskaber vedlige, thi samtidig med at der findes en tilbøjelighed til, at åndelig indsigt vokser, findes der på Jorden også en indflydelse, der indgiver mennesket tvivl, fordømmelse eller endog ødelæggelse af hjertets gryende lys. Mennesket må kæmpe hårdt og længe, før det indre lys bliver så mægtigt og stærkt, at tvivl aldrig mere igen kan angribe det.

De tvivl og spørgsmål, som kan angribe et menneske, er at sammenligne med slangenens stemme i Edens Have, slangen, der fristede Adam og Eva til at spise af de forbudte frugter og at ignorere Gud.

Må vi ikke alle kæmpe for at lytte efter åndens røst samtidig med, at vi vedvarende angribes af den ydre verdens krav? Bliv ikke slået ud af folk, der fortæller dig, at der ikke findes sådan noget som "en åndelig verden" eller helbredelse af de syge ved hjælp af "åndelig kraft". De, der taler sådan, lever i mørket og hører til dem, der ikke ved. Som der står i Bibelen: "De døde ved intet". Send dem kærlighedens lys og forstå, at på et senere tidspunkt vil også disse blive seende. Prøv ikke at påtvinge dem dine egne meninger, for argumenter fører sjældent til noget som helst og er ikke i stand til at overbevise andre. Disse mennesker mener det godt ud fra deres ståsted, men på den vej, du har valgt, er det nødvendigt, at du forbliver lydige over for åndens røst.

Hvad er dit motiv?

Åndelig udfoldelse bør aldrig påbegyndes ud fra rene selviske motiver, ej heller fordi "man elsker den slags" eller på grund af nysgerrighed, men alene med det motiv: at vi erkender, at åndelig udvikling samtidig betyder et sundt legeme og en strålende ånd, som igen gør os bedre egnede til at hjælpe vore medmennesker. Den til grund liggende årsag for en hvilken som helst åndelig træning bør være uselvisk og altruistisk. Tålmodighed er nødvendig og ligeledes erkendelse af, at disse gaver gives ikke, for at du skal optræde offentligt med dem, for at gøre indtryk på andre eller for at vinde anerkendelse eller belønning.

I sandhedens interesse vil de fleste af jer komme til at arbejde i stilhed bag scenen. Selv et liv, der er bundet til pasning af et hjem, kan være overordentligt skabende. Vær helt sikker på, at enhver bliver anbragt på den helt rigtige post i det jordiske liv, hvor der er mest brug for ham eller hende, og hvor de vil have den største chance for at gøre mest muligt godt.

Den ukendte mand eller kvinde kan godt bidrage mere til den menneskelige races fremgang end den person, hvis navn er på alles læber.

Hele formålet med åndelig udfoldelse er for den enkelte at træne sig selv i den grad, at han eller hun bliver et mere kraftfuldt centrum, gennem hvilket Guds kærlighed kan udstråle. Så vil mennesket ikke længere hige efter, hvad "jeg" kan gøre, men i stedet ønske, at igennem det vil en større kærlighedsstrøm blive levendegjort.

En sund sjæl i et sundt legeme

En ting, vi gerne vil fremhæve, når det gælder åndelig udfoldelse eller forberedelse til en healergering, er nødvendigheden af et sundt legeme med en sund sjæl for dem, der ønsker at være kanaler for lyset. ***Enhver handling, der udmatter legemet, eller som tillader sindet at beskæftige sig med usunde tanker, må afvises. Rigtig åndelig udfoldelse vil medføre sundhed, der igen vil betyde sunde åndelige egenskaber og evner.*** Husk, at vi alle er både modtager- og afsenderstationer, og samtidig med at vi er i stand til at opfange påvirkninger og indtryk fra de usynlige livsplaner, reagerer vi også på jordiske påvirkninger og på vibrationer, der er sat i gang af andres liv og tanker. Vi tillader ofte os selv at blive overskygget af frygt, vrede, had og alle slags lidenskaber såvel som af legemlige sygdomme. Vi forstår ikke altid, hvorfor vi føler, som vi gør, og skønt vi prøver ihærdigt, er vi ikke i stand til at sejre over vore ukendte fjender. I så fald lever vi sandelig i en usund tilstand.

Taler vi alt for åbenhjertigt?

Ja, men du søger åndelig udvikling. Du ønsker at udfolde dine åndelige gaver. Så må du også lære at bruge dit instrument. Som tidligere sagt: før du kan spille et musikinstrument, er du nødt til at beherske teknikken. Du må lære ordenes kunst, hvis du vil udtrykke dig skriftligt, og du må lære at beherske form og farver, før du kan male et billede. På samme måde må du være forberedt på at betale prisen for åndelig udfoldelse og underkaste dig den nødvendige træning, som dette vil kræve af dig.

Det medfører en vedvarende renselse af dit tankemæssige udsyn, indtil det i det mindste fremviser en tilstand af sundhed og harmoni.

Hvorledes kan du vente, min kære, at have et sundt legeme, hvis dine tanker er usunde.

Du vil måske svare, at du kender masser af fuldkomne sunde mennesker, hvis tanker langtfra synes at være sunde. Men dette er kun et spørgsmål om tid. Sundhed vil ikke kunne opretholdes længe, hvis tankerne fattes ro og harmoni.

Tænk derfor altid sundt, konstruktivt og optimistisk!

Vi mener ikke en tossegod (norsk: dumsnill) optimisme, men en lykkelig og tillidsfuld, vel vidende at bag al den tilsyneladende jordiske forvirring arbejder en guddommelig plan på at udvikle menneskenes åndelige egenskaber.

Hvis dine tanker var opdraget mere sundt, kunne de aldrig blive draget ind i en hvirvel af nedtrykthed og frygt. Du ville altid være positiv i dine tanker, vidende at alle ting samarbejder til fordel for det gode, og hvad der så end sker, ligger det gode altid skjult bag ved det.

Ofte føler du dig ophidset og foruroliget, fordi så mange ting kræver din opmærksomhed, og dine *tanke* arbejder alt for hårdt. Måske udfører du et stykke arbejde hundrede gange i dine tanker, hvor du i virkeligheden kun behøvede at gøre det een gang. Du siger til dig selv atter og atter: "Jeg må gøre sådan og sådan", men "sådan og sådan" bliver aldrig gjort. Er dette tilfældet, da øv dig i at møde arbejdet i det øjeblik, hvor det virkelig kræves og udfør det roligt.

Kan du indse det værdifulde i denne rolige måde at tage tingene på, efterhånden som de indfinder sig, og derefter gøre dig færdig med dem? ***Det er bedre at lukke et arbejde eller problem helt ude af sine tanker, indtil det øjeblik kommer, hvor du virkelig skal arbejde med det.*** Slip den vane at bekymre dig over småting.

Hos flertallet af mennesker kan tankerne sammenlignes med en uordentlig kludepose. Det er ikke let at modtage indtryk fra de højere verdener gennem denne sammenhobning af besynderlige løsrevne stumper. Hvis hjernen er tæt stoppet med tanker, bliver stråler af åndeligt lys, som eventuelt kunne trænge igennem, slået tilbage. De kan måske blive stående, indtil de tilsidst i et roligt øjeblik trænger igennem. Men hvis sindet er tillukket, hvordan skulle mennesket da kunne modtage indtryk fra de højere verdener eller blive opmærksom på de engle, der omgiver det? Tag kommandoen, bliv herre! Det er, hvad vi alle tilstræber - mesterskab.

En mester er aldrig ude af balance eller forjaget. Vi finder ingen forstyrrelser i hans omgivelser. Er han blevet herre over sig selv, er det naturligt, at han også er herre over sine omgivelser. Han lider aldrig af sygdom, kender ikke til hovedpine, forkølelser eller andre svagheder af denne art.

Du vil måske sige, at det ikke kan forventes, at almindelige mennesker skal nå denne standard. Nej, ingen almindelige mennesker er mestre, men dette er det ideal, hvorefter almindelige mennesker skal stræbe. For længe siden, da mennesker tilsluttede sig klostre for at vie deres liv til Gud, blev det anset for en synd at blive syg.

Fra en tidligere tilværelse husker jeg udmærket, hvorledes vore brødre ikke kendte til sygdom af

nogen art. De forlod deres jordiske legemer, ikke på grund af sygdom, men kun når deres &specielle inkarnation var bragt til afslutning, og tiden nu var kommet for et nyt afsnit af passivitet og fordybelse i livet hinsides. Så trak ånden sig tilbage fra legemet

for at forfriske og forny sig efter arbejdet på Jorden. Som den gamle mysterielærdom siger:

"Vi vandrer fra Jordens arbejde til forfriskning i de himmelske riger, og efter forfriskningen vender vi tilbage for at arbejde på Jorden igen."

Se fremad til en tid, hvor du vil blive fuldkommen sund. Det er din skabers ønske, at det skal blive således, og der er ingen grund til, at dette ikke skulle indtræffe endnu i dit nuværende liv.

Når folk opsøger os for at få råd og vejledning, er det ikke altid, vi forklarer dem de love, der styrer menneskets sundhed og velbefindende. Vi prøver først at fremføre en tankeretning af netop den karakter, som den pågældende kan følge. Vi anser det ikke for klogt over for vor broder at sige sandheder, der vil påføre ham et chok, som det vil tage ham lang tid at overvinde. I almindelighed går vi lempeligt frem og giver ham netop den åndelige føde, som vi mener, han på nærværende tidspunkt kan tage imod. Senere iagttager vi ham. Hvis eleven viser alvorlig interesse og bestræber sig på at efterleve simple regler, bliver han lidt efter lidt yderligere instrueret. Der er nænsomme måder at hjælpe folk på, og en vejledning, der er velegnet for ét menneske, er måske helt forkert for et andet. Der er imidlertid visse grundlæggende regler for fysisk velbefindende og åndelig træning, som gælder for alle.

En af reglerne omhandler, hvad man bør spise. Som bekendt har mennesket foruden sit fysiske legeme nogle finere legemer, og ens føde overfører næring til de forskellige typer af atomer, der danner henholdsvis det fysiske og de finere legemer. Hvis man spiser den grove føde, stimulerer man de grovere atomer. Hvis ens smag derimod tilskynder én til kun at spise solmættet føde som f.eks. frugt, modent korn, **nødder og grøntsager, vil man stimulere de højere legemer af sit væsen og således understøtte sin egen åndelige udfoldelse.** Indtagning af den grove føde vil gøre træningen vanskeligere og længere - det er det hele.

Fra fødslen til den modne alder og videre til alderdommen samler der sig efterhånden en ophobning af giftstoffer i legemet. De fødeemner, som civilisationen frembringer, har tilbøjelighed til at ophobe giftstoffer i legemerne. Det vand, man drikker, tenderer i samme retning. Indtagning af forkert føde kan gøre blodstrømmen for tyk og bevirke træghed i kredsløbet. Din opgave, hvis du vælger den åndelige vej, er at rense dine fysiske atomer. Hvis du ønsker rene legemer, må du spise ren føde.

Det er bedst ikke at spise kød, fordi dyr så ofte bliver påført frygt ved slagtingen, hvorved blodet, det røde kød, vil overføre denne frygt til dig tilligemed de grove vibrationer. Du ville blive rædselslagen, hvis det blev foreslået dig at spise din broder, der vandrer ved din side. Det ville forekomme dig som noget chokerende, ikke? Der var en tid, da degenererede racer gjorde dette, men du betragter det som noget forkert. Om ikke ret lang tid vil spisningen af kødet fra en hvilken som helst levende skabning også smage dig dårligt - **og du kan heller ikke se bort fra den grusomhed, der er knyttet dertil.**

Grusomhed har en meget stor betydning, og den, der har betrådt den åndelige vej holder sig fri for grusomheder af *enhver* art. Der eksisterer megen anden grusomhed end den mod vore brødre blandt dyrene. Det gør os ondt at måtte fastslå, at mennesker ikke erkender udstrækningen af den grusomhed, de påfører ikke blot dyr, men også skabninger af deres egen race.

Vi kommer nu til det pinlige spørgsmål: *rygning*. Vi siger aldrig "gør dette eller hint". Vi fremfører bare, hvad vi ved. Valget beror på dig selv. I sandhedens interesse er det bedst ikke at ryge, bedst i mange henseender. Noget andet er, at det i høj grad bidrager til at få herredømme over dig selv, hvis du er i stand til at sejre over denne vane. Iøvrigt har røg tilbøjelighed til at tilstoppe såvel det fysiske som de åndelige legemer. Vi indrømmer gerne, at der er nogle på den åndelige vej, der ryger, og som alligevel stadig gør fremskridt, men de kan kun fungere på et begrænset plan. Tobak er gift, men det er te og kaffe også. Hvis du absolut skal have te, så drik urtete. Og dog, vi bryder os ikke om fanatisme. Vi råder altid til den gyldne middelvej, skelneevne, balance, visdom. Men når først dine fødder vandrer på den åndelige sti, vil du sandsynligvis blive mindre behersket af kødets appetit, fordi du *ved* mere.

Samtidig kan vi sige, at det ikke er valget af fødemidler, der spiller den største rolle, men dine tankers natur og dit almindelige syn på livet. Husk, at alle dine legemer, det fysiske, det mentale, det astrale og det åndelige er templer for Helligånden - for Gud i dig. Derfor må du vedvarende prøve på

at indstille dig selv, så du kan opfange de guddommelige vibrationer, bestandigt higende mod enhed med Gud.

Holdning

Den korrekte balance og ligevægt i dit fysiske legeme kan være en hjælp for dig. Hvis du for eksempel øver dig i at indtage en ret holdning med fødderne samlet i den rette vinkel, med legemets vægt hvilende på fodballerne i stedet for på hælene, vil rygsøjlen naturligt rette sig ud, blive opret og medføre polarisation i alle leddene. Hvis du har den vane at dumpe ned i en stol og sidde med krum rygrad, selv om det muligvis føles mere behageligt, bliver rygsøjlen svag og ryghvirvlerne så løse af denne sjuskede måde at sidde på, at hvor ofte end rygvanskelighederne korrigeres, har de tilbøjelighed til at vende tilbage igen.

Ved vedvarende bestræbelser kan og vil det blive en vane at stå og gå på fodballerne, lige og opret, behageligt og med en følelse af velvære. At gøre dette giver balance i kroppen samt ynde og en gyngende gang. Har du nogensinde iagttaget en indianer under gangen? Af denne kunne du lære meget angående ligevægt og bevægelse. I det lange løb vil du også finde det mere behageligt at indtage en ret holdning og støtte dig på din rygrad og ikke på stolens ryglæn.

Du har prøvet det, siger du, og finder, at det gør ondt i ryggen. Det er, fordi din ryg er blevet svag ved ikke at blive brugt på rette måde, men Skaberen har udstyret dig med kraft i rygsøjlen, så du kan bære din ryg på en behagelig og let måde. Prøv det nu selv og se, hvilken forskel det gør på dine tankers retning, når du holder dig selv rank. Denne holdning synes at fylde dig med lys, hvilket netop er, hvad der sker, fordi det åndelige lys så kan stråle ind på toppen af dit hoved og uden hindring følge rygsøjlen helt ned til dens basis.

Dine fødder, frie og smidige som de bør være, er i stand til at trække magnetisme til sig fra selve jorden, thi fødderne er ligesom hænderne to vigtige psykiske centre. Når denne magnetisme cirkulerer rundt i din aura, kan den tilføje dig den styrke og vitalitet, som du længes efter.

Når du går i gang med åndelig træning, bør hovedet være opret, ryggen lige, hænderne let foldede, legemet afslappet og sindet i ro. Dette vil skabe en positiv holdning, som vil beskytte dig mod negative kræfter.

Vejrtrækning

Mange mennesker dør før den naturlige tid, fordi deres legemer er fyldt med giftstoffer, som stammer fra indtagning af forkerte fødemidler, eller forårsaget af indånding af uren luft gennem lange tider og mangelfuld udånding.

Yogatræning er ofte blevet forkastet. Der siges, at en vesterlændings legeme behøver sin egen særlige form for udvikling, og at østens metoder er uegnede for vesten. Den hjælp, vi her giver, er tilpasset vestens legemer. Den er ikke ligesom østens yoga, men man vil finde den sund og velegnet for det vestlige legeme.

Der er mennesker, der vil råde dig til at undgå enhver form for åndedrætsøvelser, men hvis du følger vores vejledning, kan resultatet kun blive godt. Imidlertid må du gøre nøjagtig, som vi siger og ikke indlade dig på eksperimenter for egen regning. Det er ikke godt på de tidlige stadier at forsøge på at ånde alt for dybt eller at holde vejret alt for længe og derved forårsage hjertebanken og svimmelhed. Det er ikke godt at skabe anspændelse i dit legeme. En åndedrætsøvelse skal være harmonisk og ikke fremkalde en følelse af ubehag, men en følelse af fred og velbefindende.

Kun få mennesker, hvis der overhovedet er nogle, tømmer deres lunger tilstrækkeligt. Alt for mange ånder kun med det øverste af deres lunger, hvilket tilbageholder forbrugt og dårlig luft i den nederste del. Dette er en dårlig vane, som kan fortsætte et helt liv igennem. Lær at ånde dybt og udånde fuldstændigt. Dette kan kun opnås gennem lang tids øvelse. Du må også lære at ånde langsomt, roligt og harmonisk, idet du gradvis indånder dybere og dybere, indtil du tilsidst fylder og

tømmer også den nedre del af lungerne. Under indåndingen skal ribbenene udvides fuldkomment. Her er en øvelse:

Efter først at have rensset næseborene anbringer du dig stående, om muligt foran et åbent vindue. Når du indånder, lad hvert åndedrag udtrykke en higen efter gudskraften og følg, at den gennemtrænger dig.

Når du udånder, send da samtidig din velsignelse ud over alt liv.

Denne form for åndedræt vil bevirke, at åndeligt sollys vil fylde og oplyse dig og blive opfanget af et psykisk center, beliggende i panderegionen. Fra dette center kan du i tankerne dirigere lyset til hjertecentret for på den måde at bringe åndeligt sollys til det frø, der dvæler i det menneskelige hjerte, og om hvilket vi senere vil tale. Udfør denne øvelse hver dag, hvis du kan, og i så lang tid, som det passer dig, men *uden anspændelse*.

Samtidig med at du øver dig i at stå, gå og sidde korrekt og opret, bør du også lægge vægt på en anden åndelig øvelse, øjenøvelsen, hvor du forestiller dig at se lige ind i solens lys, så du ikke ænser andet end stråleglansen, Kristus-lyset. Du vil se, ikke forvirringen af jordiske tanker rundt om dig, men kun det blændende Kristuslys. Med rank ryg og iøvrigt korrekt holdning - indånder du det lys, du stirrer imod, indånd det og opsug det. Send det derefter videre på en ganske naturlig måde til alle dem, der lider her på Jorden.

Prøv det, og du vil føle det som en naturlig og fredfyldt handling, når du først har indstillet dig derpå.

Et sidste ord: vi har ofte opfordret jer til at bruge masser af vand, både indvendigt og udvendigt. Åh, om vi havde magt til at forsyne jer med en strøm af krystalklart, solmættet vand, som I kunne drikke og bade i hver eneste dag. Dette er naturligvis ikke muligt, når de fleste af jer lever i sammentrængte byer. Men vi husker udmærket, hvorledes vi alle nød det krystalklare vand i vore egne lande for lang tid siden. Et koldt bad er et temmeligt barskt alternativ, og vi vil igen råde til aldrig at inddade jer på noget, som udsætter legemet for et chok. Prøv altid på at stile mod harmoni og undlad at gå til yderligheder. Et meget hedt bad er også skadeligt. Vi råder derfor til at sætte temperaturen på badet ned og derefter foretage en rask frottering. Nyd det fuldt ud, men ikke i en sådan grad, at du trætter dig selv ved det.

Kogt eller filtreret vand bør foretrækkes til drikkevand, fordi vandet i byerne ofte indeholder urenheder og skadelige mineraler, der kan efterlades i legemet som farlige depoter.

Før din åndedrætsøvelse hver morgen bør du nippe af lidt vand, og når du drikker, så lad der være en mening med det. Tænk: "Jeg drikker nu en mundfuld vand. Sammen med dette vand optager jeg i mit væsen den *guddommelige visdom*." Tag en ny slurk og tænk: "Jeg optager i mig den *guddommelige kærlighed*." Tag et tredje nip og tænk: "Jeg optager i mig den *guddommelige kraft*."

Således kan du med hvert nip trække på et af de guddommelige aspekter, og ved at gøre dette vil du vedvarende rense såvel dit fysiske som dine højere legemer.

Udtal til slut denne bøn: "Må guddommelig velsignelse strømme imod mig, så jeg igen må leve for at velsigne alle mennesker, alle levende skabninger, ja, alt liv!"

Lad din vejrtrækning derefter være ledsaget af den tanke, at du indånder Guds velsignelse og udånder den videre til alt liv.

Den menneskelige aura

Vi vil nu omtale den menneskelige aura. Mange forskellige udtryk bliver brugt som betegnelse for menneskets finere legemer. De udtryk, vi bruger, vil muligvis være forskellige fra dem, du er vant til fra andre tankens skoler, men vi vil prøve på at behandle emnet så let fatteligt som muligt.

Medmindre mennesket har en omfattende viden, vil det være tilbøjelig til at mistyde auraen. F.eks. vil en clairvoyant, hvis åndelige syn lige er begyndt at åbne sig, kun se en aura på nogle få tommer og med en blå farve udgående fra det fysiske legeme og vil måske sige, at han ser hele auraen. Det, han ser, er den vitale livskraft, der gennemtrænger det fysiske legeme, og som er redskab

for overførslen af åndelig energi til det fysiske legeme. Denne særlige aura, det æteriske legeme, er nært forbundet med nervesystemet og opsamler alt det, der senere manifesterer sig som sygdom i det fysiske legeme, idet det fastholder giftstoffer frembragt ved menneskets forkerte tanker, forkerte føde og forkerte livsmåde.

Knyttet til det fysiske legeme er endvidere et ønskelegeme. Dette er ikke noget ondt. Det har sin plads i evolutionen, ikke blot hos mennesket, men også hos de lavere livsformer.

Vi er blevet spurgt, hvordan det kan være, at mennesket, så længe det er iklædt det fysiske legeme, har en stærkere dragning mod det lavere, det onde, mens dragningen mod det højere, det gode, synes mere svag.

Svaret herpå er at finde i dette ønske- eller begærlegeme, der virker meget kraftigt hos de fleste mennesker. Mennesket må under evolutionens forløb lære, at det højere Jeg, som kun delvis er kommet til udfoldelse i de fleste af os, må tilkæmpe sig komplet herredømme over dette begær- eller ønskelegeme. Det menneskelige egos hjemsted er i det himmelske legeme, der er dets højeste og reneste aura. Dette egos befalinger stiger ned i menneskets bevidsthed som intuition. Mennesket kalder det for sin "samvittighed".

Det omtalte ønskelegeme er dog en hjælp for mennesket under evolutionens forløb, idet det virker som en slags ballast, der holder mennesket bundet til Jorden. Alle mennesker føler denne dragning, der ikke kan betragtes som noget ondt eller dårligt, fordi det er med til at fremme længslen imod det åndelige og guddommelige, som vi alle gang på gang vender tilbage til Jorden for at udfolde.

Vi har allerede omtalt det æteriske legeme, som ikke kan siges at være nogen egentlig aura, men derimod en udstrømning fra det fysiske legeme. Dette æteriske legeme går bort ved det fysiske legemes død undtagen en ganske lille del, der opsuges i den højeste aura, det såkaldte himmelske legeme. Grunden hertil er, at dette himmelske legeme gennem sin kontakt med Jorden har tilegnet sig visse kundskaber, der holdes tilbage til brug for fremtidige livstilstande - ikke nødvendigvis i den himmelske verden, men i fremtidige inkarnationer på Jorden.

Det næste legeme er det astrale. ***Astrallegemet er sædvanligvis det, der ses af de clairvoyante, der vil beskrive auraen og dens specielle farver.*** Uden for det astrale legeme ligger tankelegemet, og uden for dette igen det himmelske legeme, også af nogle skoler kaldet årsagslegemet.

Astrallegemets aura er sammensat enten af grovere eller finere stof, alt efter den menneskelige bevidstheds kvalitet. Hvis begærlegemet er meget stærkt virkende og øver stor indflydelse, vil den astrale aura være meget grov og fremvise plumpe farver uden særlig skønhed. Hvis sjælen kan indse virkeligheden af det åndelige liv og formålet med sin inkarnation, vil astrallegemet fremvise finere og smukkere farver.

Auraens bestandighed afhænger af en vedvarende vedligeholdelse af åndelig stræben samt ophøjede og ædle tanker.

Auraens farver kan skifte meget hurtigt. Sommetider kan de flamme op, klare og strålende, og til andre tider aftage og blive matte. Auraen kan derfor ved én lejlighed blive beskrevet som blå og ved en anden som rød, gul eller en helt anden farve og derved forvirre mennesket. Den astrale auras farver vil bestandig skifte, indtil sjælen er blevet rodfæstet og ved, hvad den higer efter. Dette vil medføre, at auraen konstant vibrerer på guddommelig hengivenhed, kærlighed og åndelig higen. I sådanne tilfælde vil den clairvoyante kunne iagttage vedvarende bestemte farver selv i de højere legemer. Dette sker, fordi det højere mentale og himmelske legeme i sig opsuger udstrålingerne fra de lavere legemer. Det himmelske legeme tjener til åndens iklædning i de himmelske verdener og er det "tempel", der omtales i de gamle mysterieskoler. I frimurernes undervisning symboliserer bygningen af "templet" det himmelske legeme.

Udstrækningen af auraen vil variere. Auraen fra en uudviklet person vil have en omkreds uden for legemet på fire til tolv tommer. Den vil fremtræde som en slags tåge. Når sjælen har udviklet sin højere bevidsthed, bliver auraen fastere og holder op med at være udflydende eller blafre. Hos de store masser, som ingen kendskab har til det åndelige liv, er auraen ubestemmelig og overvejende fremtrædende i mørkerøde, mørkebrune eller orangebrune farver. De lavere instinkter, der udgår fra begærlegemet, påvirker auraen med brune eller sorte farver. Det mere åndeligt udviklede menneske kan fremvise en aura, der er meget smuk og velformet, nærmest ægformet, og dannet af bestemte rene og harmoniske farver.

Udstrækkende sig uden for den astrale aura kan ses en ny ægformet aura, men dannet af et mere æterisk stof. Dette er mentallegemets aura. Denne kan også skifte hurtigt i overensstemmelse med

skiftende tanker.

Hinsides mentalauraen, og tildels gennemtrængende denne, findes det himmelske legemes aura, overordentlig smuk i formen og med farver, der nærmest er umulige at beskrive, fordi der ikke findes nogen tilsvarende jordiske.

Til dette himmelske legeme trækker egoet sig sluttelig tilbage, når det har tilegnet sig alle Jordens erfaringer, astralverdenens erfaringer og endelig livet i tankernes verden. Alle disse forskellige livsområder kan kun kontaktes og opleves gennem de tilsvarende legemer, som igen vil være synlige i auraen.

Misforstå os ikke. De forskellige auraer hos et almindeligt godt, hjælpsomt og venligt menneske vil det være en fornøjelse at skue, men auraen vil ikke være permanent eller stærk. De mørkere farver vil ses i den nedre del af auraen, mens de smukkere farver vil fremtræde over solar plexus.

Hos et højere udviklet ego vil auraen have en udstrækning på en halv meter eller mere! Når et venligt og højt udviklet ego derfor kommer i nærheden af os, så vil vi, selv om vi ikke kan skue ånden, i mange tilfælde have en følelse eller endog en duft af den pågældendes aura. Auraen har sin egen parfume, som særlig er umiskendelig, når det gælder en adept eller mester. ***Auraen hos et hvilket som helst højt udviklet ego medbringer sin egen harmoni.*** Befinder du dig i meditation, og en af de store nærmer sig, kan det ske, at han annoncerer sin ankomst med toner af musik.

Vi er blevet spurgt, hvad der nøjagtigt ses, når en clairvoyant tilsyneladende beskriver en adepts legeme. Det kan være en tankeprojektion fra adepten eller en projektion af hans astrallegeme. I det tilfælde, hvor en ung elev opfatter en velgørende nærværelse, som bringer velsignelse og efterlader sin essens i auraen, er det en tankeprojektion. Men hvis der er et bestemt arbejde, der skal gøres, og samtale finder sted, vil der være tale om en projektion af astrallegemet. Mens du er på Jorden, bygger du på de forskellige legemer i auraen, idet du gennem dine ønsker og følelser indvirker på dit astrallegeme, der igen indvirker på mentallegemet, der atter indvirker på det himmelske legeme. Gennem dine handlinger og disses virkninger, gennem tanker og ønsker bygger du i den sidste ende på himmellegemet. Du gør mere end det: ud af den højere æter skaber du en substans, der til sin tid vil manifestere sig på jordplanet, når du igen inkarnerer.

Du ser således, trods lidt beklagelse, at det er dig selv, der har formet dit nuværende fysiske legeme.

Når mennesket lever i den højere tilstand i den himmelske sfære, indser det, at det har visse mangler og inkarnerer for at tilegne sig det manglende. Mennesket er ikke tilfreds med sit tempel og indser, at den eneste måde hvorpå det kan erhverve sig mere og bedre materiale, er på ny at optage et jordeliv og *fortjene* det. Alt ubrugt materiale i det himmelske legeme forsvinder. Kun det, som er nyttigt, holdes tilbage. Dette kan betegnes som det permanente atom eller frø. Dette frø har indflydelse på skabelsen af de legemer, vi skal bebo under vor næste inkarnation. Man ser således, hvor vigtigt det er at lytte til åndens vejledning og ikke tillade de legemlige begæring at dominere.

Bøn er et magtfuldt instrument, når det bliver brugt med tilbørlig oprigtighed og ydmyghed. Bed om at det guddommelige lys må skinne stærkere ud over Jorden, ikke så meget for din egen skyld, men med henblik på at andre må nyde godt af det og modtage velsignelse derved. Bed om alt godt for dine medskabninger og overgiv alt i Guds varetægt: "Alle dem, jeg elsker, Fader, overgiver jeg til din kærlige omsorg. Måtte din vilje ske her på Jorden, som den sker i de himmelske riger!"

Kommunikation mellem to verdener

Vi, tjenere i den åndelige verden, ønsker at hjælpe dig med at løfte din bevidsthed op i de sfærer, hvor harmoni, sandhed og kærlighed hersker. Hele formålet med udviklingen af de indre kræfter, som alle mennesker besidder i højere eller mindre grad, er, **at du bliver åndelig bevidst og i stand til at modtage harmoniske og sande indtryk af de åndelige verdener og deres beboere.**

Sandheden er en åndelig lov, en virkelighed, der genspejler Guds love. Men før mennesket bliver i stand til at genspejle disse, må det gennemgå en forberedelse både fysisk, tankemæssigt og åndeligt.

Der tales meget i denne tid om psykiske emner og om muligheden for at opnå bevis på fortsat liv ud fra psykisk bevismateriale, idet der lægges vægt på *videnskabelige* beviser. Hermed antydes, at beviser ud fra åndelige synspunkter ikke er videnskabelige. Denne idé vil vi gerne rette, idet vi gør det klart, at der intet uvidenskabeligt er i de åndelige love.

Åndelige love er sande til evig tid, mens videnskabelige resultater ændres fra år til år, således at hvad der erklæres for sandhed i dag meget vel kan være forkastet i morgen og kort tid efter glemt. Angående de åndelige love er der ingen anden forandring end den, der ligger i en vedvarende større udvikling og vækst. **Sandheden afsløres mere og mere for et menneske i takt med dettes indre vækst, mens sandheden selv er uforanderlig.**

Åndelig videnskab er den sande videnskab både på Jorden og i de højere verdener. Når et menneske bliver bevidst om og efterlever disse åndelige love, er han eller hun virkelig en "videnskabsmand".

Lad os derfor slå tast, at åndelig udfoldelse af et menneskes iboende evner er en helt igennem videnskabelig proces. **Hvis et menneske ignorerer de guddommelige love, vil kaos på et eller andet område blive resultatet.** Men hvis du studerer Guds love og holder fast ved dem, hvis du er lydlig over for din ånds indre tilskyndelser og vedvarende gør fremskridt trin for trin på den vej, der ligger åben for dig, da vil du opdage, at der i dit hjerte strømmer et dybt væld af visdom. Samtidig vil auraen udvides og nå ind i både livets højder og dybder.

Læg mærke til, at vi også sagde *dybder*. Menneskets bevidsthed og modtagelighed må udstrækkes begge veje, må nå begge ender af skalaen. Din bevidsthed og aura må favne livets højder, dybder og bredde, og under denne udvidelsesproces vil du få brug for stor tolerance, stor kærlighed til livet og til dine medskabninger samt en dyb åndelig ro. Du vil ikke længere blive chokeret eller nedslået af noget. Du vil forstå og acceptere, at menneskeheden i alle dens forskellige udviklingstrin gennem evolutionsprocessen er på vej hen imod Gud.

Udfoldelsen af dine indre muligheder er en proces, gennem hvilken du vil erhverve indre styrke og ro, og dette vil rense, opbygge og genoprette dit legemes fulde sundhed. Indstrømning af guddommeligt lys gennem hjertecentret, cirkulerende videre gennem alle legerne, det fysiske, æteriske, astrale og tankelegemet samt det himmelske legeme, forskønner og styrker alt.

En åndeligt indstillet mand eller kvinde er ikke svag. At være åndeligt betonet medfører ikke, at man er sensibel og frygtsom. Det skal indrømmes, at visse psykiske personer er som skrøbelige blomster, der blæser hid og did, så snart der kommer et barskt vindstød, men dette har sin rod i en ikke afbalanceret følsomhed, som i stedet for at give åndelig vækst forhindrer et sundt udsyn tillige med et sundt legeme.

Beslut at betrede den mere sikre vej, der hedder sand opøvelse af karakteren, og som - idet der lægges vægt på at udtrykke en større kærlighed over for medvandrere - udvider auraen til at vise en mere stabil åndelighed.

Når den fysiske videnskab vil lade sig dirigere af den åndelige videnskab, som den en dag vil blive, da vil nogle af de hemmeligheder, der ligger gemt i gamle tiders visdom, igen blive tilgængelige for menneskeheden.

Efterhånden som menneskenes kendskab til det åndelige vokser, vil sløret mellem Jorden og astralverdenen gradvis blive tyndere, og den nære forbindelse mellem disse to planer vil blive mere fremtrædende. **Sådan noget som astral-rejser vil blive muligt og endog almindeligt for det jordiske menneske, endnu mens det vandrer i kødet. Dette vil vise det urealistiske i "døden". Efterhånden som du vokser i ånden, vil der i dit hjerte opstå en vished, der er stærkere end noget**

bevismateriale, man kan studere sig til. Tilsidst vil denne vished indgå som en del af hele dit væsen.

De såkaldte døde er aldrig døde. Du vil uden skygge af tvivl vide, at dine egne døde stadig er hos dig og med dig, men din overbevisning herom vil ikke være grundlagt på de ydre sansers bevismateriale, men på en indre overbevisning, som intet kan rukke dig fra.

Astralverdenene

Når de medfødte psykiske evner udfolder sig, kan der opstå vanskeligheder og forvirring, ofte på grund af vedkommendes mangel på erfaring, for denne kontakt med det astrale rækker måske ikke længere end til "illusionens plan" eller det plan, som umiddelbart omgiver Jorden. Ikke desto mindre kan psykisk kontakt med dette område give mange værdifulde, omend undertiden smertelige, erfaringer. **En af de vigtigste af disse erfaringer er skelneevnen eller evnen til at sortere det sande fra det falske.**

Sett evt inn ill.fra oscar busch bok av planene her

Forestil dig ikke, at astralplanerne ligger langt borte fra Jorden. De ligger faktisk så tæt på Jorden, at mange okkulte skoler betragter astrallivet mere eller mindre som en udvidelse af menneskets liv på Jorden, ikke forskellig i form, men i vibrationer. Det vil således ses, at påvirkninger fra beboerne på det astrale plan optages af Jordens mennesker, og omvendt påvirker menneskets tanker og følelser dem på det astrale plan. Beboerne på de grovere og lavere dele af astralsfærene kan forbinde sig med mennesker af samme tankegang og ønsker, og således kan de opnå en følelse, omend på anden hånd, af oplevelser, der engang tilfredsstillede dem under jordelivet. Mange ånder på de lavere astralplaner higer efter at vende tilbage til det jordiske liv for at tilfredsstille deres ønsker ved kontakt med Jorden, men ved din visdom og kærlighed kan de blive hjulpet, og ved at hjælpe dem kan du også hjælpe andre, som de astrale ånder ellers ville drage nedad.

Når sjælen ved døden forlader det fysiske legeme, gennemrejser den almindeligvis stor hast de nærliggende astralplaner. Under sin rejse påføres sjælen en strøm af erindringsbilleder, der kun er billeder, og som ikke er beregnet på andet end en hurtig gennemgang. ***Men hvis sjælens hele interesse har været centreret om alt det jordiske, vil den stadig klynge sig til illusionen om jordisk stof, og det vil i så fald tage længere tid for den at hæve sig til de højere verdener sandhed og virkelighed.***

Der vil komme et tidspunkt i din udvikling, da du højst sandsynligt vil få kontakt med denne astrale "illusionernes verden". Det vil være en forvirrende, men sluttelig værdifuld erfaring. Du vil måske modtage budskaber, som for dig ser ud til at være troværdige, og dog vil du muligvis blive desillusioneret og skuffet. Tab ikke modet af den grund. Sådanne erfaringer er led i din træning, og det er bedre for dig at opleve skuffelser end helt at undgå sådanne erfaringer. Det er et bevidsthedsområde, som enhver sjæl må igennem.

Alle har evnen til at modtage indtryk fra væsener i andre verdener og have sand kommunikation med disse. ***Enhver er medie i den forstand, at de kan oparbejde åndelig modtagelighed, men kvaliteten af et modtaget budskab vil afhænge af kvaliteten af din egen åndelige udvikling.*** Igennem denne kontakt med "illusionernes verden" vil du opnå kraft til at kende sandheden, at skelne det sande fra det usande. Det jordiske liv er fuldt af bedrag, og forhold og mennesker er ikke altid det, som de udgiver sig for at være. **En vigtig del af din åndelige udfoldelse er at udvikle en følelse af sand skelneevne.**

Budskaber, som tilsyneladende forekommer usande, behøver ikke nødvendigvis at have en ond hensigt. De bliver måske givet dig med det formål at hjælpe dig til opnåelse af ligevægt og styrke. Betragt dem ikke som onde, men lær at tage imod dem med klogskab og diskretion. Hvis din lærer giver dig budskaber, vil hans hensigt først og fremmest være udledt af hele planen for åndelig udvikling. Hans kærlighed til dig er ren og hævet over al personlig begrænsning. Hans eneste tanke og mål omfatter ikke kun én person, men stiler mod et gode for helheden. Budskaber, der smigrer dig og lover dig meget af personlig eller selvisk karakter, bliver muligvis givet for at prøve dig.

Under den åndelige udvikling kan der forekomme tilsyneladende modstridende meddelelser, men overvej omhyggeligt alt, hvad der bliver sagt. Hvis meddelelserne synes at modsige hinanden, så prøv

at forene dem. *Sandheden har altid mere end et aspekt, og mange veje fører til Gud.* Vær derfor ikke dogmatisk eller fordømmende over for nogen eller noget og nærm dig sandheden på en rolig, tålmodig og systematisk måde.

Psykisk kommunikation

Vi vil gerne have, du forstår, at forbindelse ad åndelig vej er et første og nødvendigt skridt i forberedelsen af menneskets sind og forståelse for at kunne modtage højere sandheder. Spiritualisten opdagede gennem eksperimenter, at han var i stand til at kontakte mange forskelligartede sjæle og deres tilstande i de livsplaner, der omgiver Jorden. Blandt disse var ikke alle lige hjælpsomme, og nogle var endda det modsatte. Vejen til at opnå mere fuldkommen kommunikation går gennem bestræbelser på uselvished og ved at styrke og forbedre karakteren.

Ingen mørk sjæl fra de lavere åndeplaner kan opnå adgang til dig, medmindre der eksisterer et eller andet kontaktpunkt, et mørkt punkt i dig selv, som tiltrækker en ligesindet. Det er i sådanne tilfælde, at forvirrende eller skadelige påvirkninger kan finde sted. **Vi gentager: ingen forstyrrende ånd kan træde ind i din aura eller gøre dig fortræd på nogen som helst måde, når du først en gang for alle med hele dit sind og alle dine tanker har besluttet at lukke af for påvirkninger af denne art, thi derved har du forsegleet indgangsdøren til dig selv og er blevet herre i dit eget hus.** Ingen er i stand til at såre dig, medmindre en svaghed i dig selv, en dumhed eller forfængelighed indbyder en gæst til at gøre forsøget.

Under visse omstændigheder er det rigtigt at prøve på at bygge en bro over det svælg, der er opstået mellem en nylig afdød og den sørgende efterladte. Det kan sidestilles med, at en eller anden kær person tager ud på en lang rejse, hvorfra det lykkes ham at sende budskab tilbage med forsikring om, at han er vel ankommen, er ved godt helbred og befinder sig i lykkelige omgivelser i det nye land. Der kan også forekomme en forkert opfattelse, som den nylig ankomne sjæl i åndeverdenen ønsker at få rettet, eller den bortdragne kan se, at den tilbageblevne sørgende trænger til hjælp og trøst.

Af disse eller andre lige så gyldige grunde er det rigtigt at søge kommunikation gennem et medium. Men når først forbindelsen er blevet en kendsgerning, og fred og trøst er bragt til sjæle på begge sider af sløret, bør det erkendes, at såvel den sørgende efterladte som den bortdragne elskede i åndeverdenen har vigtige opgaver at udføre, et liv, de skal leve hver for sig og som pålægger dem et personligt ansvar.

Søg ikke at lægge dine bekymringer og dit ansvar på den åndelige verden ved at bede om vejledning vedrørende forhold, du visselig selv burde tage stilling til og selv bringe til udførelse. Vis mod og tag livet op igen med et glad hjerte, thi ved at handle således vil du vokse nærmere og nærmere til din elskede i ånden.

Nogle ånder vender tilbage i en speciel mission for at hjælpe mennesker på jorden. Blandt disse er sådanne ledere og hjælpere, der anvender år på at etablere kommunikation mellem de to livsplaner. Deres tjenende gerning er både opofrende og værdifuld og bør påskønnes, og de timer, der gives til denne form for forbindelse, betragtes som hellige.

Ikke alle, der går over i den næste verden, vender tilbage for at kommunikere med Jordens mennesker. Derfor er der ingen grund til at være ulykkelig, hvis der for en periode intet budskab kommer fra en bortgået elsket person. Vid, at han eller hun er draget bort for at forberede et sted eller en bolig, og at dit ydre liv og deres ligger adskilt, indtil du har frigjort dit indre Selv, så du gennem dette kan nå frem til dem.

Vort mål er at hjælpe enhver til at udvikle sjælelig kvalitet, så en fin og klar kommunikation mellem åndeverdenens beboere og dig selv ikke bare kan blive mulig, men også naturlig og rigtig.

I ånden er der ingen adskillelse. *Kun selvisk optagethed kan adskille, og meget af smerten ved at miste en kær person har sin rod i selvished.* Lad selvmedlidenheden fare, når du gransker dit eget indre. Konstatér, hvor meget af din bitre krænkelser ved tabet og den efterfølgende ensomhed, der opstår fra påvirkning af egoisme og selvmedlidenhed. Læg sådanne følelser til side, når du søger forbindelse, thi de vil gøre fortræd både for dig selv og din elskede i ånden.

Hvorfor tænker eller føler du dig adskilt, når alt arbejder henimod forbundethed? Hvert eneste liv er som en dråbe vand i havet, en dråbe, som kan forene sig med eller forblive adskilt fra sit ocean, men den vil til alle tider være vand og således en del af helheden.

Menneskets inderste Selv indeholder en guddommelig essens, og alle er formet i Guds billede. Når mennesket helt fatter denne ophøjede kendsgerning, vil alt, hvad der er lavt og verdsligt, blive fordrevet. Da vil mennesket ikke længere bruge vendinger som "her" og "der", men derimod "overalt". Intet kan nogensinde skille mennesket fra Gud, ingen lever for sig selv alene, og tårer, sorger samt død har mistet sin betydning.

Dit personlige jeg binder dig til et hylster og til trældom, og så længe alle dine tanker og følelser drejer sig om dette personlige jeg, vil det virkelige Jeg være spærret inde som i et fængsel.

Under den ydre skal ligger individualiteten, det sande menneske, fra hvilket der udgår forbindelsestråde af interesse, sympati og kærlighed, som omfatter alle andre sjæle, alle levende skabninger, såvel det synlige som det usynlige liv, engleverdenen, kristus og Gud. Dette må nødvendigvis være således, fordi ingen anden holdning ligger åben for det indre Jeg. Det må føle samhörighed med alt levende, og den eneste begrænsning ligger i selve universets grænse.

Vi er skabt i Guds billede. Hele universet er Guds, og det inderste menneske er godt - er Gud.

Visdom fra hinsides sløret

Når vi forbinder os med det åndelige, åbner vi vore hjerter for kærligheden. Vi ved, at kærligheden er vejen til åndelig udfoldelse. Derfor beder vi om, at vi må blive opfyldt med visdom, og derved vil den guddommelige kraft i os yderligere blive forstærket. Måtte den hellige treenighed af kærlighed, visdom og kraft give sig udslag i vore hjerter og i vor livs førelse!

I ønsker alle at blive brugt ved påvirkning fra højere sted, af det åndelige livs ledere og lærere, og selv om nogle af jer allerede har kendskab til jeres leder, ved I måske endnu ikke, hvorledes I kan yde tjenester for de ældre brødre. Måske ved du ikke, at din egen indre leder arbejder direkte under de ældre brødres ledelse, og at de ved at benytte dig samtidig er i stand til at støtte dig i din åndelige vækst.

Hvis du uselvvisk ønsker at blive brugt til at inspirere, læge, vejlede og velsigne alle mennesker, kan du ikke undgå at optage åndens velsignende lys i din aura. Ved således at være en lysets tjener, vil din lærer kunne nærme sig dig ganske tæt. Husk, at alle kan være medier. *Enhver kan blive brugt i overensstemmelse med hans eller hendes særlige evner.* Måske kan du blive healer, lærer, musiker, skribent, eller hvad som helst andet. Uanset hvad du bidrager med til gavn for menneskeheden, ud fra et ønske om at være i kontakt med de usynlige verdener, så vil du blive brugt som en kanal for en af de vise i den hinsidige verden.

Lad os minde jer om, at enhver af jer er reinkarneret her for at udvikle bestemte karaktertræk, som vil blive indbygget i det højere himmelske legeme, det, som skal være dit tempel i de himmelske riger.

En indviet har i det åndelige højere legeme indbygget alle de nødvendige kvaliteter, der former det gudsbevidste menneske, og når denne udviklingsgrad er nået, vil reinkarnation for sjælen ikke mere være påkrævet, *men finder kun sted, hvis den pågældende selv ønsker at vende tilbage for at hjælpe menneskeheden.*

Når det glipper for dig at holde kontrol over dine lidenskaber, tanker og følelser, betyder det en standsning i din åndelige udbredelse. I sådanne perioder udstråler du ikke de rene vibrationer imod dine ledere og de ældre brødre, som venter på at benytte din tjeneste. **Derfor - stræb efter kontrol, kontrol over dit fysiske legeme, over dine følelser og dine tanker, ikke så meget ved ren viljekraft, men ved i hverdagslivet konstant at være på bølgelængde med de rene og hellige livsplaner.**

Ånd er lys. Menneskets højeste åndelige Selv, af nogle kaldet kausallegemet, er et legeme bestående af lys. Når du stiler efter samhörighed med lysets riger, indsuger du gennem dit hjertecenter, kronecenter og strubecenter - egenskaber i dine højere legemer, der tilhører livet i lysets riger.

Lærdommens haller

Nogle af jer føres under søvnen til Lærdommens Haller i den åndelige verden, hvor I lytter til undervisningen af en af de store mestre og måske samtidig trænes til et eller andet særligt arbejde. Du modtager sandheder, som du opbevarer således, at når du vender tilbage, og forudsat at du stadig holder dig indstillet på de himmelske bølgelængder, vil nye ideer pludselig dukke op hos dig.

I sådanne øjeblikke tænker du:

"Der kom en tanke til mig. Hvordan kom jeg dog til at tænke på netop det?" Hvad der virkelig skete var, at fordi din fysiske hjerne er blevet mere følsom og modtagelig for inspirationer fra dit højere Jeg, så erindrede du nogle sandheder, modtaget i de himmelske undervisningsskoler. Eller måske kommer der, mens du skriver, en bølge af inspiration, og du begynder at undre dig over, om dette kun er noget fra din underbevidsthed, eller det måske virkelig er et budskab. De åndelige tjenere kan bruge din højere bevidsthed til at antyde sandheder for dig, som din hjerne derefter må iklæde ord, før de kan udtrykkes i tale eller skrift, men den essens af visdom, som budskabet indeholder, er givet af din indre leder.

Ikke alle mænd og kvinder er rede til åndelig kontakt. Måske skal de først fuldføre visse arbejder af mere materiel karakter for at forme og højne dem selv og deres karakter og vil derfor på det daværende trin være ude af stand til at besvare åndelig påvirkning. Men har man først betrådt den åndelige sti, bliver man ledet, inspireret og overvåget såvel i det indre sjæleliv, som i det ydre liv i verden. Skridt for skridt går du fremad, og gunstige lejligheder vil komme på din vej, selv om du måske ikke erkender dem som sådanne, men de gives dig for at prøve din tro, din loyalitet - over for dit højere Jeg - og over for de højere åndelige kræfter der omgiver dig.

Hvis der er vanskeligheder i dine materielle forhold, så betragt dem som omstændigheder, der giver dig lejlighed til at udvikle bestemte egenskaber som f.eks. tålmodighed, udholdenhed, mod og god vilje.

Du kan være helt sikker på, at ikke en eneste sjæl bliver glemt. Ingen, som er rede til at blive brugt som kanal, kan nogensinde blive overset fra højere sted, fordi den vakte sjæl stråler som et lys og bliver set. Jorden, sådan som vi ser den, er sædvanligvis dækket af tåge, selv om enkelte pletter er svagt lysende. Men mænd og kvinder, der vandrer som aspiranter på den åndelige vej, stråler som stjerner på en mørk nattehimmel og kendes på deres lys.

Bevisernes beskaffenhed

En af de større tungtvejende hindringer for åndelig udfoldelse er ønsket om såkaldte beviser. Du har udformet en vis standard for "bevis". Din leder indgiver dig måske gennem din tanke et budskab, men dit lavere jeg forlanger bevis og siger: "Ja, men giv mig et bevis på at du er den, du hævder at være. Kan du fortælle mig, hvad min bedstemor i Amerika foretager sig?" Du kender arten af den slags spørgsmål, der vælges. *Det er meget uklogt. Stil aldrig tåbelige spørgsmål til din leder, fordi du - når du tvivler og foreslår tåbelige prøver, sætter vibrationer i gang, som gennemtrænger de lavere astrale planer og skaber kontakt med skadefro ånder, hvem det morer at have en spøg med en tvivlende Thomas.*

Husk Jesu vise ord: "På deres frugter skal I kende dem!" Over for dette vil nogen måske svare: "Ja, men Johannes sagde: Prøv ånderne, om de er af Gud!" Prøv dem endelig, men ikke efter din metode. Undersøg i stedet budskabets karakter. Hvis det har en klang af sandhed, ydmyghed og kærlighed, behøver du ikke yderligere prøver. *På deres frugter kan I kende dem!*

Vi må tilføje, at din leder og lærer aldrig vil udstede befalinger, fordi dette ville bryde en af de åndelige love. ***Gud har givet alle sine børn magt til at vælge ud fra en fri vilje. Højere ånder vover aldrig at gribe ind i menneskets frie vilje.*** Højere ånder vover aldrig at gribe ind i menneskets frie vilje. Bliver de bedt om ledelse, udpeger de vejen og viser måske endog de muligheder, der ligger lige for hånden, men den endelige bestemmelse hviler altid på *dig selv*.

Din leder og lærer

Måske er du allerede i bevidst kontakt med din leder? Du genkender hans personlighed og føler hans fine samarbejde? På den anden side kan du endnu have dine tvivl. I den ydre verden er du ikke helt sikker. - Men hvis du med åndens ydmyghed kunne se ind i sandhedens spejl, ville du se at en viis og kærlig leder ved din side venter på at hjælpe dig.

Hvad er din leders arbejde? Han er din ledsager og lærer, og han arbejder gennem din tanke og bevidsthed. Når du sidder i meditation, kan det være, du i tankerne stiller ham et spørgsmål f.eks. angående betydningen af en hændelse, som forvirrer dig. Det er muligt, du ikke øjeblikkelig får et svar, men nogle dage eller uger senere kan det komme pludseligt, når du allermindst venter det. Du bør vide, at du ikke i ufornuft skal kræve alt for meget af ham. **Spørg på samme måde, som du ville spørge en jordisk lærer om forklaring på et eller andet problem, og svaret vil komme - måske ikke til din tid, men til åndens tid.**

Kræv ikke, at din lærer også vil gøre arbejdet for dig eller påtage sig det, som du har ansvaret for. Det er afgørende vigtigt for enhver sjæl selv at anstrenge sig og stræbe opefter. I overensstemmelse med det enkelte menneskes grad af indsats, bliver man hjulpet fremad og opad af sin leder og lærer. Det er ikke godt at være tilfreds med at overlade alt arbejdet til sin leder, hvilket mange mennesker gør ud fra en misforstået opfattelse. Det er enhvers pligt at yde det bedste, man kan. I henhold til menneskets fysiske formåenhed bør det fuldkommengøre de evner, Gud har givet det, ved egne anstrengelser, men erindre, at lige meget hvor fuldkomment det formår at bruge sin tanke, og lige meget hvor megen kundskab det tilegner sig, så vil det dog vedblive med at være tomt, indtil det lærer den magiske hemmelighed at kende, der forbinder det med visdommens sande kilde. **Så snart mennesket har denne forbindelse i orden, åbner det sig selv for indstrømningen af Kristuslyset og bliver i stand til at se og føle nærværelsen af dem, der fra de højere planer leder menneskene.**

Hvorledes udvælges disse ledere, og hvorfor kommer de?

Lad os straks prøve at skelne mellem din leder og andre hjælpere fra den åndelige verden. En hjælper bliver måske bragt dig af karmas herrer for at hjælpe dig igennem et bestemt afsnit af din vandring. Det kan være, du selv har bedt om hjælp, for hvem har ikke i smerte udbrudt: "Åh Gud, hjælp mig!"

Gud hører dine bønner. karmas herrer er altid vagtsomme. Din skytsånd udfører sit hverv, og der er andre sjæle i den åndelige verden og på astralplanet, som kan have et ønske om at betale en gammel gæld, som de skylder dig fra fortiden. En sådan sjæl kan ønske at tage af sted for at hjælpe. Den vil komme og arbejde til gode for dig, give dig ledelse og beskyttelse, alt mens du klatrer op ad en vanskelig vej. Når denne hjælpende ånd har fuldført sit hverv, vil den drage tilbage til sin egen sfære.

Således kan du have mange specielle hjælpere, som kommer til forskellige tider for at støtte dig gennem særlige perioder, men du vil kun have én bestemt lærer eller leder, der har omsorg for dig, og som kan være knyttet til dig gennem flere liv. Denne åndelige lærer kontakter dig fra et langt højere plan end de hjælpere, der ofte beskrives som ledere.

Du modtager denne højere lærers budskaber gennem din bevidsthed eller gennem dit højere Jegs stemme, somme tider kaldet Guds stemme. Denne stille, fine indre stemme *kan* blive meget stærk. Den kan for dig blive din åndelige lærers stemme, som kontakter dig på det højeste niveau af din jordiske bevidsthed eller det højeste plan, du kan modtage på, så længe du er spærret inde i kødet. **Alt, hvad der er smukt, rent og sandt, udgår fra dit højeste Selv, og det er det plan, din åndelige lærer arbejder på.**

Vi ønsker, at vi kunne overføre et billede til dig af dine hjælpere og ledere. Hvis sløret kunne drages til side, ville du i sandhed føle dig lykkelig og taknemmelig over, at ved Guds kraft og efter Guds vilje kan disse åndelige brødre komme dig ganske nær for at hjælpe dig, mens du klatrer opad. Prøv at føle vederkvælgelsen ved deres varme håndklap, deres hånd på din skulder, deres forståelse. Din egen åndelige lærer og leder kender enhver higen, enhver vanskelighed, du gennemlever. Denne

leder elsker dig og følger dig for at hjælpe dig på enhver tænkelig måde. I er kammerater, og lederen jævner ofte din vej. Alle mennesker har oplevet eksempler på mirakuløs ledelse og hjælp. Måske har det været i småting, men det kunne ikke have fundet sted på anden måde end gennem åndelig hjælp. Selv om karmaloven virker med præcision, med retfærdighed og fuldkommenhed, så husk, at Gud er en barmhjertighedens Gud, såvel som retfærdighedens Gud, og at Gud har midler til gennem sine tjenere i lyset at glatte de skarpe hjørner. Guds kærlighed bringer dig velsignelse og hjælp.

Din skytsengel

Kristne blev engang oplært til at tro på eksistensen af engle, men i dag passer engle ikke ind i det intellektuelle menneskes opfattelse af universet. De bliver betragtet som myter eller påfund af indbildningskraften. Selve forestillingen er efterhånden blevet så tåget og fjern, at du sikkert finder det vanskeligt at tænke dig, at der skulle være et virkeligt og levende væsen, som holder din sjæl i sin hånd. Men det vise menneske, som intuitivt *ved*, og som lytter til og adlyder den stille, fine indre stemme, fornemmer, at et eller andet sted i baggrunden findes dets skytsengel.

Det er sandt, når vi siger, at enhver sjæl på Jorden er under omsorg af en skytsengel, der er udpeget af de store karmas herrer. Selv tanken om en engel, der optegner alt, er gået i glemmebogen, men vi siger dig, at en engel er blevet udpeget til at overvåge dine handlinger og den måde, *hvorpå du besvarer såvel Guds stemme i dig som fristelserne fra dit lavere jeg.* Disse tjenende engle har aldrig inkarneret på Jorden. Deres udvikling er foregået ad andre livsbaner, indtil de nåede englenes kongerige. Sammenbland derfor ikke disse englevæsener med dine ledere og hjælpere. Selv om din leder og dine hjælpere kan komme dig nær og kommunikere med dig, har de deres opgave i de store guddommelige planer, og deres tjenergerning over for menneskeheden er forskellig fra den, der ydes af englene.

Din skytsengel forlader dig aldrig. Fra det øjeblik du træder ind i det jordiske liv og til det øjeblik, du igen forlader det, og endda derefter, er din skytsengel stadig i kontakt med dig. Dens opgave er knyttet til din karma, og den styrer dit liv under kontrol af karmas herrer. En engel er upersonlig i den betydning, at dens opgave er at se efter, at du får muligheder for at afbetale karmisk gæld eller muligheder for at fortjene god karma til vækst for plussiden i din livsbog. Enhver oplevelse eller erfaring må derfor betragtes som en gunstig lejlighed.

Somme tider kan det lavere jeg måske sige: "Jeg ønsker ikke at have ubehageligheder ved at tage hensyn til sådan noget. Det er så besværligt og så kedeligt. Jeg gør det altså ikke!"

En indre stemme hvisker: "Men du burde gøre det, og du ved det godt!"

Det lavere selv svarer: "Ja, jeg ved det godt, men jeg har ikke lyst til at gøre det, og jeg *vil* altså ikke gøre det!"

Og du gør det heller ikke. En sådan hændelse sætter en bemærkning i din livsbog.

Tro nu ikke, at vi alle er fuldkomne, eller at vi kun har rene blade. Men vi påpeger disse ting for dig, for at du skal lære af det. Tag ikke alt for tungt på det, og skulle du begå en fejltagelse, behøver du ikke at lade det gnave i din sjæl til stadighed. Husk, at der er en usynlig magt, kærlighedens magt i dit hjerte, som kan fjerne alle pletter.

Et menneske, hvis hjerte er fyldt med kærlighed, bliver aldrig opfyldt af frygt, bliver aldrig slået ud. Det lader sig ikke opfylde af uværdig frygt, hverken angående sig selv eller de kære, det elsker, fordi det til stadighed gennemstrømmes af guddommeligt lys og kraft, på grund af hvilket intet kan gå galt.

Tingene går først galt, når mennesket begynder at ærgre sig og skælde ud på omstændighederne, så det siger: "Jeg er skuffet over, at livsforholdene ikke vil arte sig sådan, som jeg...jeg...jeg -ønsker det!"

Lidelse og kaos bliver følgen, fordi forbindelsen med lyset er skåret over. Om bare mennesket altid havde styrke til at leve livet opfyldt af Guds fred og sige: "*Lad din vilje ske, oh Gud, din vilje, ikke min!*"

Hvis du alligevel falder, og alt synes kaotisk, så husk, at der går en hjælper ved din side. Din skytsengel har set dit fald, men fordømmer dig ikke. Den siger ikke: "Hvad sagde jeg?" *I stedet hvisker den i dit hjerte: "Fat mod, jeg vil hjælpe og rejse dig igen. Se opad, se fremad. Gud er stadig i sin himmel og alt er godt."*

Hold fast ved denne tanke, særligt i tider hvor det ene slag efter det andet synes opsat på at slå dig ud.

Opøvn sans for humor og bevar til stadighed fatningen. Rejs dig og stå igen fast på dine fødder, idet du minder dig selv om, at der altid går én ved din side, som er parat til at hjælpe dig. Bliv ved med at holde ud og nægt at lade dig slå ud.

De fleste mennesker kan være glade, når alt føjer sig efter deres ønsker, men den åndelige styrke viser sig ved, at man kan smile, selv om alt synes at gå imod én. Husk, at det er gennem erfaringerne i dette jordeliv - og kun herigennem - at du vil lære at nå højere liv. At stræbe efter enhed med Gud og samklang med et højere liv er det, der har virkelig betydning.

Ved du, at det kan forekomme, at en diskarneret ånd kan være lige så blind for og udelukket fra den åndelige verdens skønhed som et menneske, der er indesluttet i et kødeligt legeme?

Åndelige bestræbelser, der udføres trofast her og nu, vil drage sløret til side og løfte dig ind i de skønneste riger.

Åndelige evner

I begyndelsen af din tilblivelse hvilede du i Altets hjerte. Al sandhed udgår fra denne enkle og centrale tanke. Da du først blev ført frem til inkarnation - da du blev udskilt fra Guds hjerte og fandt dig selv i besiddelse af fri vilje, brugte du denne som et egensindigt barn.

Som følge af dette sank du ned i lidelsens verden og lider stadig. Dog har du aldrig helt løsrevet dig fra forbindelsen med Guds hjerte. Hvis du vil bevæge dig fremad til planet for verdensaltets mysterier, går vejen gennem meditation over den indre, stille fine stemme, Gud i dig, for alle evighedens mysterier ligger gemt i dit eget hjerte.

Ingen bog kan lære dig det, selv om man i bøger kan hente opmuntring for tanken. Visdom bygges op gennem hjertet. Derfor: **vær stille og vid, at Jeg'et er Gud.**

For at kende Gud må du lære at leve dit liv mere frugtbart. Du må opleve livet i alle dets afskygninger, for hvem kan udvide sin erkendelse om Gud, hvis man isolerer sig fra det, der er hans.

Kun en gud kan erkende Gud. Det menneske, som kan iagttage smudsige eller endog frygtelige livsformer, som kan føle for dem, der gennemlever sådanne tilstande og tage del i deres lidelser, som i den mest fordærvede kan få øje på noget elskeligt og menneskeligt, og som kan se Gud i den værste iblandt os - det menneske nærmer sig tæt til den fulde forståelse af skabelsens mysterier.

Derfor, selv om det i begyndelsen vil forekomme vanskeligt, vil vi foreslå, at du deler sorger og glæder med dine medmennesker, og, mens du til stadighed bevarer din egen ligevægt, bliver ét med dem. Du vil blive forbavset over det, som de kan lære dig. Gys ikke tilbage for kontakt med menneskeheden, men prøv at se den skønhed, der ligger under den rå og umodne overflade. Du må blive helt fortrolig med mennesketilværelsens mange former og aldrig holde dig på afstand. *Lev* livet i fællesskab med dine medmennesker.

Du vælger selv dit liv

Nogle mennesker tænker, at kun få andre må udholde så vanskelige forhold som de selv. De føler, at hvis de levede under andre betingelser, kunne det hele blive meget bedre. Hvis de f.eks. havde en større indtægt, mere frihed og mere fritid, hvor meget godt kunne de så ikke gøre? De noterer med sorg, hvordan deres nabo, som de misunder for hans velstand og fritid, synes at ignorere eller helt at overse sine medmenneskers nød.

Elskede børn, jeres liv bliver styret af love, og enhver af jer befinder sig nøjagtig på det sted og

under de forhold, som hver enkelt selv har valgt.

"Det er noget sludder," vil du måske sige, "for jeg ville aldrig have valgt et sådant liv."

Det er dit ydre jeg, det dødelige sind, der taler sådan. Men det virkelige Jeg, den guddommelige ånd i dig, kender din sjæls behov. Betragt denne gud-givne ledelse som et strålende lys, der bestandig leder din fod fremad på den åndelige sti. Ikke et eneste øjeblik af din tid behøver at være spildt eller dårligt anvendt. Hele formålet med dit liv og tanken bag enhver menneskelig erfaring er din sjæls vækst og udfoldelse. Hvis du vil dykke ned under overfladen af alle dine oplevelser for at finde visdom og kundskab, vil du bidrage til en hurtigere åndelig vækst og udfoldelse. Det er ikke det, der sker på det ydre plan, ej heller dine livsbetingelser eller den rigdom, som du måtte have eller ikke have, der er afgørende, men alene dit indre gensvar på disse omstændigheder, samt din samhørighed indefra med dine medmennesker og med Gud. Dit livs omstændigheder er en form for indvielse, som du daglig oplever.

I denne tid sendes der stor hjælp til menneskeheden, hvis åndeliggørelse bliver fremskyndet ved tilførsel af kraft, lys og kærlighed fra det hinsidige. En strøm af drivkraft fejer ind over menneskeheden. Nogle af jer har oplevet indvielse og ved, at det medfører en udvidelse af bevidstheden og giver et billede af fremtiden og et ønske om at leve på en sådan måde, at den enkelte kommer i samklang med det åndelige, hvilket igen medfører, at sjælen hurtigere betræder de himmelske riger.

Dog forbliver gennemsnitsmennesket i uvished om de åndelige verdener, der gennemtrænger det fysiske liv. Et tungt forhæng formørker menneskets syn, så det er ude af stand til at opfatte det åndelige, men kun er bevidst om de ting, der kan kontaktes gennem fysiske sanser.

Clairvoyance (klarsyn)

Mennesket holdes som sagt fængslet i det fysiske legeme. Men der findes finere og ædlere dele inden for det fysiske område, som kan gennembrydes under visse omstændigheder. Inden for vort syvfoldige væsen befinder sig det æteriske legeme. Det er en genpart med tilslutning til det fysiske legeme, men er dannet af en meget finere substans, som er usynlig for det fysiske øje. *Dette æteriske legeme smelter sammen med eller gennemtrænger hele det fysiske legeme. Det består af to dele, en grovere del og en meget finere del, og det fungerer gennem nervesystemet. Ved døden trækker hele det æteriske legeme sig bort, og substansen af den grovere del, meget lig jordisk stof, opløses snart, ligesom det fysiske legeme opløses.*

Under det jordiske liv danner dette æteriske legeme broen mellem menneskets sjæl og den finere verden. Tværs over denne bro, og ved hjælp af et medies nervesystem og mental legeme, kommunikerer den åndelige verden med Jordens mennesker.

Arten af budskaber, der kommer igennem, er hovedsagelig afhængig af mediets karakter, forholdene vedrørende hans eller hendes liv, de betingelser, der er skabt af mediet, og de åndelige og fysiske betingelser hos den eller de modtagere, til hvem budskabet bliver bragt.

Der er et finere æterisk stof, der gennemtrænger det tættere æteriske legeme, og som jeg vil benævne lys- eller livs-legeme. Det gennemtrænger ikke alene det fysiske og lavere æteriske legeme, men også de højere legemer: mentallegemet, intuitionslegemet og det himmelske legeme. Der er således et samlende led, ved hjælp af hvilket åndeligt lys fra guddommen kan stige ned gennem de forskellige legemer, indtil det når det grovere æteriske legeme, der samler det hele og overfører det til hjernen og nervesystemet.

Når vi taler om almindelig clairvoyance, refererer vi til den form for klarsyn, som er mest almindelig. Der råder megen misforståelse angående clairvoyancens natur. Det tætte æteriske legeme er hos nogle kun løseligt forbundet med det fysiske legeme og kan meget let løsnes. Det æteriske plan ligger så tæt på det jordiske, at det forekommer mange åndspersoner næsten lige så tæt og tungt som det jordiske. Den lavere æter opfanger billeder og genspejler dem til Jorden. Nogle mennesker, de spontant clairvoyante, kan se disse billedformer, som de genspejles ved solar plexus centret. Dyr kan også sommetider se på denne måde. I en fjern fortid, før mennesket kom i nær berøring med tæt fysisk stof, var ufrivillige visioner af denne art almindelige.

Gennemsnitsmenneskets fysiske legeme er ikke særlig modtageligt for åndelige påvirkninger. Hos det normale menneske glider det æteriske legeme på plads og forsegles, hvorefter mennesket er ubevidst om dets tilstedeværelse.

Der er dog bestemte personer, hvis æteriske legeme er så løst forbundet med det fysiske, at det kan medføre besværligheder som ukontrolleret clairvoyance eller besættelse.

Der er meget stor forskel mellem denne clairvoyance på de lavere æteriske planer og en anden form, som er resultat af træning og korrekt brug af de psykiske centre i det æteriske legeme. Forskellen kan beskrives således: forestil dig en meget stille sø og se genspejlingen af træerne og himlen på vandoverfladen. Denne virkning er smuk, men hvis søen skulle blive kruset på overfladen, vil genspejlingen blive slået i stykker. Det var dog kun et billede, et spil af lys og farver. Se nu for dig det rigtige landskab, de virkelige træer og den virkelige himmel, og du vil se noget, der er bestandigt, klart og, i forhold til din opfattelsesevne, virkeligt. **Dette er forskellen på ufrivillig clairvoyance, som registreres gennem det lavere æteriske legeme, sædvanligvis uden kontrol og i en primitiv form, og den intelligente eller skolede clairvoyance, der opfatter lys og indtryk fra de højere åndelige planer.**

Visse indtagne stoffer kan løsrive det æteriske legeme fra det fysiske. En rus virker på samme måde, idet den sender det æteriske legeme til ofte meget ulykkelige livsplaner, hvilket er tilfældet med drankeren, der lider af delirium tremens, i hvilket tilfælde den pågældende gennem det æteriske legeme opfatter og iagttager formerne og livet på nogle meget lave astralplaner.

Undertiden er det æteriske legemes bevidsthed aktiv, men for det meste forbliver den uvirksom eller er i hvert fald ikke i stand til at overføre hukommelsesindtryk til menneskets dagsbevidsthed.

Der er en forbindelse mellem det æteriske legeme og visse vigtige psykiske centre henholdsvis i panden, struben, hjertet, milten og solar plexus samt rodcentret. Hos nogle mennesker er de psykiske centre vakt til live i tidligere inkarnationer, og nu, hvor de er genfødte, udstråler disse centre lys, som er i stand til at løse op for det æteriske legemes væv og bevirke det man kalder for naturlig mediumitet eller naturlig clairvoyance. Den sande clairvoyante er derfor en person, som fra tidligere liv har medbragt kundskaben om, hvorledes de psykiske centre skal bruges forstandsmæssigt, og sådanne mennesker kan ofte udføre store gerninger.

Vi håber ikke, at alle, der læser dette, straks vil prøve på at udvikle disse centre. At begynde herpå kræver langt større viden end den kortfattede omtale, vi her bringer. Centrene begynder at udstråle, når viljen og forstanden sætter dem i stand til at fungere. I almindelighed er solar plexus det center, der først bliver i stand til at registrere indtryk, der ligger uden for de fysiske sanser. Mennesket siger: "Jeg kan ikke se eller høre, men jeg kan føle." Hvis man prøver at analysere, hvordan man føler, ved man det ikke. Men hvis man omhyggeligt undersøger, hvad der skete, vil man opdage at solar plexus fornemmede en underlig følelse, og så *ved* man hvad man følte.

Det næste center er pandecentret, også kaldet "det tredje øje", men her bruger vi betegnelsen pandecentret. Dette kan fungere på en rolig måde under ledelse af viljen og det åndelige Jeg, og det vil sætte personen i stand til at skue de åndelige verdener. Ægte clairvoyance er ikke et syn, man opfatter med sine fysiske øjne, men et syn, som foregår *inde* i mennesket. Tilsyneladende rettes blikket mod et eller andet punkt i den ydre verden, men i virkeligheden skuer man dybt ind i dette blomsterlignende center i sit eget indre. Derfor vil man være i stand til at se clairvoyant med lukkede øjne. Faktisk vil man se bedst på denne måde.

Er sådan noget ikke bare indbildning?

Begrebet "indbildning" er i denne forbindelse alt for letkøbt et ord. "Indbildning" eller bedre "forestillingsevne" er døren ind til sand åndelig skuen. Kontakter mennesket de intuitive eller himmelske planer, er det ikke blot pandecentret og solar plexus, der træder i funktion, men alle de psykiske centre og menneskets hele væsen. Når mennesket først når til at kunne række ud til det himmelske plan, vil det virkelig opfatte og genspejle de åndelige verdener. Ren uselvisk kærlighed vil få menneskets hjertecenter til at pulsere og udstråle de skønneste farver og lys, og da vil de guddommelige sandheder åbenbares for den pågældende, som vil blive en kanal eller et medium.

Clairaudience (Klarhøring)

Ethvert menneske kan gennem øvelse blive clairaudient eller klarthørende. Denne evne styres af nogenlunde de samme regler, som gælder for clairvoyance.

Hos det nyfødte barn er høreevnen den sans, der først træder i funktion, derefter følelsen og synet. Bemærk dette, fordi det står i forhold til åndelig udfoldelse. Et gammelt ord siger: »Som foroven, så forneden. Som forneden, så foroven.« Erfaringer lærer os sandheden af dette, både i ydre og indre betydning.

Mange mener, at hvis man hører det, man i spiritualistiske kredse kalder »direkte stemmer«, lytter man til et klart og rent budskab fra de kære i den åndelige verden, fordi intet menneskeligt redskab er brugt. Dette er dog ikke tilfældet. Den »direkte stemme«, som tilsyneladende høres rent fysisk, kræver mediets æteriske organer for at blive frembragt og rummer derfor den mulighed at blive farvet af mediets tanker. *Det er mediets æteriske strubecenter, der bliver benyttet.*

Dette strubecenter er også umiddelbart forbundet med clairaudience. Du kan overbevise dig om dette under meditation. koncentrer din tanke på strubecentret, og du vil finde dig selv lyttende. Når du har tilegnet dig den magt, der ligger i stilheden, i den fuldkomne åndelige ro, vil du blive forbavset over at erfare, at din evne til at opfatte åndelige tale er blevet skærpet.

Bortset fra clairaudience ved hjælp af de æteriske organer er der en anden form for klarhøring, evnen til at opfange hellige vibrationer fra de højere åndelige verdener. **Alle er eller kan blive modtagelige for stemmen fra menneskets eget højere Jeg - Guds stemme - samvittighedens stemme, den fine, stille stemme i menneskets eget indre.**

Synes du ikke, det er mærkeligt, at skønt alle længes efter at kunne høre åndens stemme, er samvittighedens stemme det sidste, mennesker ønsker at lytte til? Med mange undskyldninger bringer man den til tavshed. **Men netop ved at lytte til denne stemme baner du vejen for en kommende clairaudience, eller klarhøring.** Jo mere kritisk, du er over for dig selv, dit ydre selv, og jo mere du behersker det personlige jeg, så du altid kan opfange din indre stemme eller samvittighed, desto hurtigere vil du skride fremad på vejen hen imod klarhøring.

Du bør opfatte dig selv som et omstillingsbord, (koplingsbord/tavle brugt i "gamle dager". Rø.anm.) der er i stand til at koble ind på vibrationerne fra de højere verdener. Gennem din tanke kan du oversætte de lyde, du opfanger i stilheden, når du mediterer på de højere verdener.

Det første trin er at lære at lytte. Frygt ikke for at tage imod. Ignorer eller kvæl ikke den indre stemme. Giv den adgang, byd den velkommen. Giv den indpas, også selv om den fortæller dig, at du handler forkert. Vær taknemmelig over, at du kan opfatte samvittighedens stemme. Igennem denne stemme kan du udvikle så fuldkomment et omstillingsbord, at du til sidst kan stille ind på at høre englens synge.

Hvis du spørger, om åndelige ting høres med det fysiske øre, vil vi svare, at du hører inde i dit hovede *gennem strube-centret*. Det er svært at udtrykke nøjagtigt, hvad vi mener, men stemmerne, lydene, harmonierne kan høres endog mere tydeligt end lydene på det fysiske plan.

Det er muligt for et menneske, endnu mens det er i kødet, at blive løftet i bevidstheden i en sådan grad, at det klart kan høre musikken fra de højere planer, og i denne tilstand vil man være døv for støj fra det fysiske plan.

Det vil sikkert interessere dig at få at vide, at tanker faktisk kan høres, fordi de vibrerer med det mentale livsplan. **I den indre verden og på alle trin af astralplanerne vil en tanke, der sendes ud, øjeblikkelig blive hørt af vedkommendes åndelige hjælpere. En tanke fra dig til din leder vil virkelig blive hørt.**

Åndelig fred

Kan du forestille dig den frygtelige støj, der findes på det æteriske plan, der ligger så nær det fysiske? Forestil dig, at du stiller ind på dit radioapparat og får fat i tyve stationer på én gang. Kan du forestille dig, hvilken forvirring, det vil medføre. De tanker, der udgår fra menneskeheden, skaber støj-støj, ikke lyde. Først når vi når til de livsplaner, hvor der hersker harmoni, kan vi tale om lyde eller musik. Forestil dig, at vi rejser gennem de lavere zoner af hård og ubehagelig støj og når frem til sådanne åndelige livsplaner, hvor det ene er mere harmonisk end det andet, indtil vi når til selve harmoniens sfære. På dette plan klinger der musik i selve luften, og hver eneste beboer udsender selv harmoni og musik.

Mon du i nogen grad kan forestille dig denne skønhed? ***Du kan tilegne dig evnen til at stille ind på dette guddommelige orkester. Det er en åndelig gave, der er nedlagt i dig.*** Du har mulighed for at høre de åndelige toner mere klart end de jordiske, men først må der oprettes fuldkommen harmoni, fuldkommen renhed i dig selv, og du må være gennemsyret af kærlighed.

Du er til stadighed indhyllet i den åndelige udstråling, der udgår som en kraft fra auraen af Kristus, som blev udsendt af din Fader-Moder-Gud for at beskytte og lutre dig og for at belyse den vej, som alle Guds børn bør betræde. Du kan ikke lukke dig ude fra denne Kristusåndens virke.

Mens menneskeheden krymper sig i sjæleangst, mens mørke sjæle påfører andre lidelser, og mens de uvidende lider, så husk på, at *du* er en kanal, og ***gennem dig*** kan Kristus nå ud til andre og lyse op i deres mørke.

Dette kan aldrig fuldbyrdes alene ved at prædike moral, men kun ved at du styrker dig åndeligt, ved at det guddommelige i dig gør fremskridt, og ved at der fra dit hjerte udstråler god vilje og fred. Det må være en fred, der kan føre dig gennem dagen på en blid måde, ja, endda fylde dig med glæde, så du opnår en sindstilstand, der forbliver uberørt af materielle konflikter, netop som Mesteren lærte gennem det såkaldte mirakel, da han stillede stormen. *Søen ved Galilæa er symbol på sjælen, der slynges hid og did af de ydre elementer. Mesteren, der dvæler i båden eller i menneskers hjerter, rejser sig og stiller stormen, for er det ikke Ham, der styrer? Han er selve freden.*

Dette er, hvad vi forstår ved at være fredfyldt, ved at leve i fred. Du har brug for en konstant virkeliggørelse af din samhørighed med Kristus, med din Fader-Moder-Gud. Føl den fred, som bringes af de engle, der hører Kristus til. Tænk ikke på freden som en ren passiv tilstand, for i fredens dyb rummes de skabende kræfter i universet, og de kraftfulde hellige ord lyder i stilheden. Fred er dynamisk, ligesom kærlighed og visdom er dynamiske. Alle sådanne åndelige egenskaber er svanger med styrke, kræfter, som kun kan opnås gennem sjælens og tankernes stilhed.

Den hellige altergang

Gennem de fem fysiske sanser lærer ånden eller det guddommelige Jeg at blive bevidst om Fader-Moder-Gud, at smage, se, lugte, føle og høre Guds nærhed. En smuk ceremoni i jeres kirker sætter mennesket i stand til at modtage en indre åndelig forbindelse. indtagelsen af det materielle brød og vinen indvirker for en tid på menneskets højere legemer. Mens der er en vis skønhed over den ydre form af ceremonien, kan den dog, hvis den kun opfattes efter bogstavet, og ikke som en åndelig tjeneste, blive en støttestav eller sovepude, hvorpå man falder til hvile.

Stræb efter i din kirke eller loge at blive bevidst om tilstedeværelsen af englevæsener, fra hvem der udgår åndelige kraftstrømme, thi disse kan optages af hjertecentret hos enhver sjæl, der i al ydmyghed og enkelthed søger at erkende den åndelige hjælp, som englene er i stand til at bringe.

Den hellige altergang tjener til at vække det guddommelige i mennesket, indtil dette glimtvis oplever berøringen med guddommen, herligheden, og de rensende elementer, der udgår fra Kristus.

Strengt taget er der ikke brug for altergangens ydre symboler, brødet og vinen. Det, mennesket behøver, er at blive bevidst om det åndelige liv, så hjertet kan blive berørt deraf. De åndelige kraftudstrålinger er noget sandt, virkeligt og evigt, og den forvirring og kaos, der nu råder på Jorden,

bør du holde borte fra dine tanker.

Kristi kærlighedskraft kan ikke besejres, og ingen fjende kan bryde ind i den cirkel af lys, som du gennem din egen vilje og ved egne bestræbelser er i stand til at bygge op omkring dig. Den røde rose, som vi ofte omtaler, symboliserer den guddommelige kærlighed, der er skænket Guds børn som en gave, og som blev åbenbaret gennem Jesus ved hans kærlighed og tjenergerning til gavn for hele menneskeheden. Jesus forlader os ikke. Han vil ikke stige op til de lysets sfærer, som er beredt for ham (og også for dig), før hvert eneste af Guds børn er samlet i hans fold. Dette kan måske lyde som en frase, men vid, at alle Guds børn en dag vil blive draget ind i hans kærligheds aura. Da skal alt det jordiske opløses, og denne mørke planet (således betragtes den set fra lysets sfærer) vil have tjent et glimrende formål i *den store plan*.

Lad dit hjerte finde hvile i kærlighed til og tilbedelse af den store Gud og modtag velsignelsen fra den Højeste. Gud er i stand til at udrette det helt overvældende.

Livet i den åndelige verden

Den åndelige verden forbindes i tankerne almindeligvis med himmelske steder, visse sfærer, hvortil mennesket overføres, når det forlader det jordiske liv. **Derfor finder mange mennesker det vanskeligt at forstå, at den åndelige verden snarere er en bevidsthedstilstand end et fjernt sted uden for Jorden.** Der siges, at tid og rum ikke eksisterer i den åndelige verden, og dog hører mennesket om vandringer fra det ene sted til det andet, fra sfære til sfære. Nogle fortæller, at de åndelige planer befinder sig rundt om Jorden, og andre fortæller, at den åndelige verden er en tilstand i mennesket selv. Hvorledes kan disse to tilsyneladende modstridende opfattelser forenes?

Lad os betragte den indre bevidsthed. Hvis du lukker øjnene og retter tankerne indad, vil du før eller senere erkende, at du i din sjæl har et liv, der er meget virkeligt. Du vil begynde at blive opmærksom på en tankeverden i dig selv, ***samt at denne forestillingsverden kan påvirkes og ændres i overensstemmelse med de bestræbelser, du selv gør. Bliver dine tanker smukkere, vil lyset i dig skinne klarere. Hvis dine tanker bevæger sig i grimme og triste baner, vil din indre verden være grå. Vi ser således, at opfattelsen af den åndelige er en genspejling af vor egen sjæl.***

Jeg vil tegne et andet billede: ét menneske går en tur ude i naturen, men iagttager kun meget lidt. Han forbliver ubevidst om naturens skønheder, fordi han overser dem og ikke lader sig påvirke af omgivelserne. Et andet menneske går den samme tur og glæder sig over tusind små detaljer, som han iagttager i træer og buske langs vejen, på markerne, i fuglelivet og i solens og skyggernes spil. Han iagttager ikke blot med det fysiske øje, men er begyndt at tænke over den åndelige baggrund for alt det, hans øje skuer. Et tredje menneske går den samme tur. Han har udviklet endnu større følsomhed over for den åndelige side af tilværelsen. Han ser ikke blot den fysiske skønhed og udstråling, men er også bevidst om de pulserende livsstrømme, der gennemtrænger alle de fysiske manifestationer. Hans sjæl genspejler den åndelige verden.

Noget lignende finder sted, når et menneske forlader det fysiske legeme. Hvis han har været opslugt af materielle ting, vil denne interesse følge med over i tilstanden efter døden, og han vil vågne op i den tætte del af den astrale verden, en verden, der kun afviger ganske lidt fra den fysiske. Selv om han måske befinder sig i smukke omgivelser, vil skønheden ikke have nogen betydning for ham. Mens et andet menneske er bedre til at iagttage og vurdere, hvad han oplever, så han vil vågne op i en finere og højere livsform, så vil en tredje, der er åndelig vågen og bevidst, finde sig selv i en herlig åndelig verden.

I samklang med oplevelsen af hver ny inkarnation følger denne sjælens vækst. Når mennesket aflægger den groveste ikklædning, det fysiske legeme, og træder ind i den næste livsform, den astrale ikklædning, vil det ikke være i stand til at skue den åndelige verdens skønheder, medmindre sjælens lys er blevet strålende gennem de jordiske erfaringer og karakterens udvikling. Mennesket vil i så fald heller ikke kunne betræde højere verdener.

Men på et eller andet tidspunkt under sjælens rejse vil mennesket en dag aflægge det astrale stofs ikklædning. Alt det grove, tætte og tunge vil falde bort, en proces, der fortsætter gennem alle grader af

det astrale og mentale liv, indtil den rene sjæl til sidst træder ind i de himmelske verdener.

Vi gentager, at medmindre mennesket udvikler karakterstyrke og åndelig storhed under det jordiske liv, vil dets syns-kreds og omgivelser på de åndelige planer være begrænsede. *Succes på Jorden afhænger overvejende af intelligens og viden, men i det hinsides afhænger alt helt og fuldt af rigdom på livserfaring, åndelig indsigt og følsomhed over for de finere vibrationer. Disse egenskaber opnås kun gennem åndelig storhed og ydmyghed. De afhænger ikke af livsbetingelserne, materielle forhold eller intelligens, men af tankernes kvalitet, af menneskets kærlighedsevne, tolerance og medfølelse, sagt med andre ord: hjertets storhed og karakterens skønhed.*

Og nu et par ord om de faktiske opholdssteder i de åndelige verdener. Du vil måske sige, at hvis disse verdener omfatter forskellige steder, så må de også befinde sig et eller andet sted uden for Jorden, og dog har du lige hørt, at det rummes alt sammen i menneskets indre.

Nuvel, astralstoffet, som er Jorden nærmest, gennemtrænger det fysiske stof. *Hvis en ånd træder ind i din stue, ser den ikke de faktiske vægge eller møbler, men disses astrale eller æteriske genpart.* Ånden er ikke manifesteret i den tredje dimension for det fysiske stof eksisterer simpelt hen ikke for den, men det astrale stof gør, og det er det, den ser. Det er ligeså med et eller andet skønt sceneri. ***En ånd opfatter kun den astrale genpart.***

Enhver fysisk manifestation har denne astrale genpart. Ånden ser en klarhed, en gennemskinnelighed i alt, hvad den betragter. Dine åndelige venner kan godt tænkes at have deres hjem så tæt på dit, at der faktisk kan tales om en sammensmeltning af de to. Der eksisterer ikke sådan noget som rum, men kun en gennemtrængning af alle det åndelige livs sfærer. Det hele er et spørgsmål om vibrationer, og din opfattelse af disse ting afhænger af din evne til at forhøje din vibration, så den er i harmoni med vibrationerne i den astrale eller åndelige verden. Du behøver ikke først at dø for at træde ind i de indre verdener.

Folk spørger ofte: "Hvad spiser mennesker i livet efter dette? Kan de virkelig spise, og hvad foretager de sig?"

Svaret er, at der findes fuldkomne og skønne frugter i den astrale verden, som beboere heri kan plukke, eller de kan få hvilken som helst anden slags føde, de ønsker. Men i de højere verdener forsvinder trangen til føde. **Du må forstå, at den åndelige verden er en fast og virkelig verden,** og de, som lever dér, kan nyde et gæstebud, hvis det er det, de ønsker. De kan spise enhver liflig føde og drikke væske, som svarer til den jordiske vin, men som er dannet af åndeligt stof. Al føde og alle frugter i det hinsidige er af åndelig natur, **fordi de svarer til vibrationerne på de åndelige livsplaner, men for os er de lige så virkelige, som jeres grove føde er for jer.**

Beboerne i de højere sfærer kan også efter ønske klæde sig i de smukkeste og blødeste stoffer at en sådan art, som ikke findes på Jorden. Vi forsøger at fortælle dig, at livet i den åndelige verden er lige så virkeligt som jeres jordiske liv, blot er det uendelig meget smukkere.

Et andet spørgsmål, der af og til stilles, er, om man kan blive gammel i den åndelige verden? Og hvordan kan det være, at en clairvoyant somme tider ser en mandlig eller kvindelig ånd, der ser ud til at være gammel?

Der er ingen alder i den åndelige verden. Jeg vil snarere sige, at der er forskellige grader af modenhed. En ånd kan fremtræde som moden, men aldrig affældig, altid fuld af liv, sundhed og velbefindende. En ånd kan iføre sig selv den dragt, den vil, og vil ofte besøge Jorden iført et antræk, der i udseende svarer til det, den bar ved slutningen af sin sidste inkarnation. ***Den vil iføre sig denne klædning for at blive genkendt, men når den vender tilbage til den åndelige verden, fremtræder den igen som den fuldkomne mand eller kvinde.***

Du holder af at skifte tøj. Vi har også en garderobe bestående af forskellige klædninger, som vi kan tilpasse os efter vort ønske. Vi kan f.eks. iklæde os en dragt som den, der blev båret af atlantiderne, eller vi kan fremstille os som en af de amerikanske indianere med en hovedprydelse af ørnefjer. Det kunne også tænkes, at vi tilpassede os den klædning, der blev båret i vor inkarnation som

ægyptisk præst. Det samme vil du blive i stand til. Hvad du end har været, og uanset hvilken inkarnation du har gennemlevet, så vil du have ret til at bruge den pågældende klædning. Den er din. Du er vokset sammen med den, og den klædning hører dig til.

Bygningerne i den åndelige verden er smukke. Der er store laboratorier til brug for videnskabsmændene og helt vidunderlige observatorier til brug for astronomerne. Der er skønne kunstsamlinger og rum, der er helliget til musik, så de, der elsker musik, kan nyde den i skønne omgivelser. Der er også haver med udsøgt skønhed til glæde for have-elskere. Enhver tænkelig tilbøjelighed og ethvert behov er der sørget for i denne verden. Der er stadig højere og endnu skønnere verdener. Der er ingen begrænsning for det åndelige liv.

Betragt ikke livet og døden som noget adskilt. Tænk ikke på *her* og *dér*, men stræb efter at tænke på det *evige liv*. Vi mener hermed, at du skal prøve at erkende, at dit liv her og nu er et afsnit af det evige liv. Husk, at når du aflægger dit jordiske legeme, begynder du et indadvendt liv, en sjælelig eller åndelig tilstand, hvor følelsen af de jordiske livs knugende byrder, alt det tyngende og trættende er borte.

På Jorden må mange arbejde hårdt for blot at tjene det nødvendige til livets opretholdelse. De er ikke altid i stand til at yde deres bedste, på grund af økonomisk pres, hvilket naturligvis er forkert. Når mennesket går over til den åndelige verden, bliver det befriet for det økonomiske tryk, og her skal det kun beskæftige sig med arbejde, som er en glæde for det.

Forestil dig, hvordan det vil være at arbejde befriet for alle begrænsninger, for al frygt, kun at arbejde ud fra selve kærligheden til arbejdet. Dette er sandheden om, hvordan man skal være beskæftiget efter døden. Man arbejder med evigheden foran sig og behøver ikke at fare af sted eller at få stress. Arbejdet er et udtryk for, hvad der bor i ånden, og man arbejder fordi man elsker at gøre det, og man finder ro, fred og kærlighed.

Livets inderste væsen er ånd

Måske bliver I opfyldt af en vis bedrøvelse, hvis et ungt menneske dør, men alder er, som I ved, en urealistisk forestilling. Vi ønsker, at I grundigt ændrer jeres tankebaner med hensyn til at betragte alderen som en tid, der vil fylde jer med bekymring over jeres grå hår, over en øget tilbøjelighed til svaghed og sygdom, fordi dette er en falsk forestilling.

Tag en rask beslutning og læg enhver følelse af frygt og mismod til side. Dyk dybt ned i jeres inderste væsen og find deri en kraft, der ikke tilhører legemet og ej heller alt det jordiske, men er en kraft, der ikke kender noget til alder eller sygdom, bekymringer eller frygt, men kun til evigt håb. I må opmuntre væksten og udfoldelsen af dette indre åndelige liv.

Formålet med jeres tilværelse er fremadskriden, vækst. Kernepunktet i jeres liv er *ånd*. Ånd vil fortælle jer, hvis I giver den lov til at tale, at lige så sikkert, som solen står op, lige så sikkert tilhører det evige liv jer. **I behøver ikke nogen beviser fra os, som er gået igennem den strålende opvågning.** Hvis I er sande over for jer selv, vil en indre stemme, der er hævet over verdens råb og materialisme, sige: "Jeg lever, jeg er et evighedsvæsen, der er ingen død."

Korriger jeres liv, jeres tanker, jeres forestillinger fra dette øjeblik, således at ånden i jer kan løfte jer højt hævet over al tvivl og frygt. Mange mennesker har modtaget det, man kalder beviser, gennem et medium og er på denne måde forvisset om et liv hinsides døden. Dette er utilstrækkeligt. Det er ikke nok at få fortalt af en tilbagevendende sjæl, at livet fortsætter efter døden. Denne sandhed må blive en selv-oplevelse. Sandheden dvæler i menneskets eget indre, den kommer ikke fra ydre oplevelser. Når ånden har vokset sig stærk i jeres hjerter, vil den vedvarende, time for time, dag for dag, minde jer om, at livet betyder bestandig fremadskriden, bestandig vækst, bestandig mere frodighed. I vil måske svare, at det har I hørt mange gange, men at det menneskelige sind behøver beviser.

Det menneskelige sind vil modtage det bevis, det tragter efter, når det sande Jeg, den indre

ånd, har gjort sig selv gældende, thi den er stærkere end sindet. Da vil I blive løst fra de materielle tankers fængsel og være i stand til gennem daglige oplevelser at erfare åndens liv. Ånden ældes ikke. Ånden kender ikke til grå hår, så lidt som til træthed. Ånd er det samme som evigt liv.

Noget uforklarligt udstråler fra nogle mennesker: skønhed, sandhed og oprigtighed. De forekommer på en måde tidløse, uden alder. I disse mennesker ser I, at lyset, ånden er vokset til en sådan styrke, at den er stærkere end årenes begrænsning. Når sådanne sjæle går over fra jordplanet til de åndelige verdener, går de ind til et liv i ophøjethed og harmoni. Der vil være arbejde at udføre, men ingen fornemmelse af tid, for tid eksisterer ikke på de åndelige planer. Vi ser heller ikke en adskillelse mellem livet på Jorden og det næste livs-plan. Vi ser derimod en stærk forbindelse mellem begge livs-former, og i den åndelige verden tilbydes der enhver sjæl gunstige lejligheder, og enhver sjæl må finde sin egen vej til himlen. **Ingen bliver tvunget eller forceret frem.** Væksten sker gradvis, noget lignende som når en blomst folder sig ud.

Den personlige og den guddommelige kærlighed

Grundlaget for al åndelig vækst er kærlighed. Vi holder alle af at elske og at blive elsket. Vi føler det som noget naturligt, og det gør livet til en glæde og vederkvægelse. Der er imidlertid mange mennesker, der ikke forstår kærlighed, hvis den ikke manifesterer sig gennem et andet menneske, og dette er for så vidt også rigtigt, for Mesteren sagde: "Den, som ikke elsker sin broder, som han har set, hvorledes skulle han kunne elske Gud, som han ikke har set?"

Men somme tider kan denne følelse, der kaldes kærlighed, være rettet hovedsageligt mod en bestemt person. Er dette godt? Kun for så vidt som denne person kan siges at være et vindue, hvorigennem den sande kærlighed stråler. For at finde kærlighedens sande rod, må vi sætte os ud over al personlighed og erkende en livskvalitet, som er universel. Når vi berører kærlighedens sande udspring, finder vi ingen adskillelse. Der er ikke tale om at adskille én bestemt person fra andre personer, fordi den sande kærlighed forener alle Guds børn som en enhed.

Dette er vanskeligt at godtage, og I vil hævde, at som menneske er man nødt til at rette sin kærlighed mod bestemte personer. Sin største kærlighed forbeholder man sin mand, kone, børn, venner eller elskede, dem, man står nærmest og har kærest. Kærligheden til disse mennesker er af en anden art end den, man føler for andre. Måske vil I føle en større harmoni, føle jer mere hjemme, føle det mere hyggeligt blandt dem, der står jer nærmest, i hvert fald under almindelige forhold i det daglige liv, for jeres nærmeste drager jo omsorg for det legemlige og vederkvæger sindet, og adskillelse fra dem vil bringe et smerteligt tab. Men når først I er nået hinsides det jordiske liv til det åndelige kammeratskab, til det åndelige slægtskab, når I har været i berøring med selve kærlighedens sfære, da vil I finde og erkende, at den samme kærlighed, som blev tildelt jer af enkelte personer, findes i hele menneskeheden.

I hver enkelt sjæl dvæler det guddommelige liv, det liv, som er et fælles eje for alle mennesker, og det er denne egenskab, der er den skjulte årsag til al følelse af kærlighed. **For at forstå kærlighedens dybere mening må vi alle søge at finde den guddommelige kærlighed i alle vore brødre og søstre og ikke begå den fejltagelse at begrænse kærligheden til en enkelt person.** Gennem kærlighed til hvert enkelt menneske kontakter I den guddommelige kærlighed. Dette kunne måske lyde som et paradoks, men før I har lært at mestre denne lektie, ved I ikke, hvad virkelig kærlighed er.

Vi ser det lys, der skinner gennem de enkelte sjæle, men faktisk er det ikke individet selv, vi elsker, men den grad af kærlighed, der stråler igennem ham eller hende.

Ingen lærer vil nogensinde gøre krav på personlig kærlighed. Mesteren Jesus mindede bestandig sine disciple om denne sandhed: "De ord, som jeg siger til eder, taler jeg ikke af mig selv; men Faderen, som bliver i mig, han gør sine gerninger."

Vor holdning til livet

Vi vender os igen mod de mere praktiske ting. Hvordan kan vi bidrage til at gøre verden bedre?

Hvis I beslutter med hele jeres hjerte, hele jeres sind og hele jeres sjæl, at I vil være gode mod alle mennesker, såvel individuelt som kollektivt, kræver vi ikke mere af jer, bare dette ene: at I skal være gode. I vil blive forbavsede over den fred, der vil blive en følge af en sådan holdning.

Det lyder så enkelt: *Vær god!* Tag dette korte budskab til hjertet. Når nytåret kommer, taler I om, at nu vil I vende et nyt blad, I tager nye beslutninger, men inden lang tid fortoner de sig, idet de viser sig alt for vanskelige at gennemføre. Som tænkende mand eller kvinde ønsker I fremfor alt at udføre noget nyttigt og gøre god brug af jeres liv. Ingen bliver overset, når der venter et arbejde, der skal udføres, og eftersom I har besluttet, at I fra denne dag vil være en trofast og sand Guds tjener, så giver vi jer endnu engang en påmindelse om det først fornødne: *Vær gode... vær gode mod hinanden!*

Analysér dette lille budskab, og I vil blive forbavsede over, hvor ofte vi alle sammen kommer til kort med hensyn til at være gode. Et sind kan være stolt, og det stolte sind kan sige, at det har ret til at bruge sin fornuft, og at andre tænker forkert. Når I føler sådan, så gå ind i jer selv og spørg, hvem det er, der tænker forkert. Måske er det jer selv?

Hvis nogen krænker jer, så beder vi jer om at ændre jeres synspunkter, ganske uanset omstændighederne. Lige meget, hvor grov den tilsyneladende uretfærdighed forekommer, så gives der ikke sådan noget som uretfærdighed. I gennem-lever bare en karma, idet I høster, hvad I har sået i fortiden, eller også bliver der givet jer en gunstig lejlighed til at lære en værdifuld lektie. I det øjeblik I kan betragte krænkelsen med et taknemmeligt hjerte og glæde jer over den lektie, I har lært, har I taget et stort skridt fremad på vejen.

Hvor vanskeligt det end forekommer jer at acceptere vore tanker, så vil I, når I står i det tilkommende livs nye omgivelser og betingelser, sige: "Min Gud og broder, jeg siger tak!"

Af denne grund opfordrer vi jer til igen og igen at korrigere jeres livsholdning og lægge vægt på bare at være gode, gode i jeres tanker, gode i jeres ord, og gode i jeres handlinger. Hvis I ikke kan kritisere andre på en konstruktiv måde, så lad helt være. Sådan lærte Mesteren. Tiden ændrer ikke de evige sandheder. De er blevet forkyndt af enhver stor sjæl, af enhver, der rager højt op iblandt menneskeheden, enhver ældre broder, der har opnået mesterskab og gjort sig fri af begrænsninger.

I elskede, vi tænder håbets fakkelt for jer: der er intet at frygte i livet - undtagen frygten. Kast al frygt bort og se fremad opfyldt af håb. Ikke bare sådan et svagt og ubestemmeligt håb, men et håb, der banker som en livskraft i hjertet, et overbevisende håb, der fortæller jer, at alt samarbejder til fordel for det gode: at Gud er kærlighed, og at døden ikke skiller og heller ikke standser menneskets udvikling mod evighedens højder.

Hvis en elsket ledsager eller et barn passerer gennem dødens slør, så frygt ikke for adskillelse, for I kan opsøge den elskede her og nu, og han eller hun kan stadig være ved jeres side i det jordiske liv. Kun menneskets materialisme kan adskille elskende sjæle - døden adskiller dem ikke.

Derfor beder vi om, at alle mennesker må blive opflammet af håbets ild og kæmpe sig fremad, fast besluttede på at gøre åndelig fremskridt og få stadig større indsigt i de evige sandheder. Ud fra sådan en livsholdning vil I ikke mere kende til sygdom eller fattigdom, fordi ethvert oprigtigt ønske vil blive opfyldt, efterhånden som I kommer i harmoni med Gud og hans kærlighed.

Hjertets hukommelse og den vågnende erindring om reinkarnation

Det stilhedens punkt, der ligger gemt dybt i hjertet, er al sandheds kilde. Jeres leder vil undervise jer gennem den tænkning, der udstrømmer fra jeres hjerter og ikke gennem forstanden. I vil bedre forstå dette, hvis I grunder over Jesu ord: "Den, som ikke modtager Guds rige ligesom et lille barn, han skal ingenlunde komme ind i det."

At blive som et lille barn betyder at overflytte bevidstheden fra hovedet til hjertet. Normalt tænker man med forstanden, hjernen. Mens I læser, oversætter jeres hjerne vore ord. Mange

mennesker begår den fejltagelse kun at ville acceptere intellektet som den eneste troværdige dommer, når det drejer sig om sandheden. Den forstandsmæssige tænkning spiller visselig en stor rolle angående menneskets åndelige udfoldelse, men glem ikke, at hjertet har et sindelag for sig selv. **Hjertet er et vidunderligt organ og i besiddelse af mange flere hemmeligheder, end lægerne hidtil har været vidende om. Det har en æterisk genpart**, der har stor betydning for det fysiske legemes liv, vækst og død. Det har også en åndelig genpart, som vi kalder hjertecentret, og heri er gemt *juvelen - Kristuslyset*.

Mennesket har mistet så meget gennem vestens matenalisme. Det har mistet sin sjæl på bekostning af tankelegemets udvikling. Gennem en overdreven benyttelse af tanken er hjertets sindelag blevet tilsidesat, indtil sorg eller fysisk smerte og lidelse er blevet resultatet. Men det magtfulde og som de kan lære dig. Gys ikke tilbage for kontakt med menneskeheden, men prøv at se den skønhed, der ligger under den rå og umodne overflade. Du må blive helt fortrolig med mennesketilværelsens mange former og aldrig holde dig på afstand. *Lev livet i fællesskab med dine medmennesker.*

Genfødselsens hjul

Gemt i hjertecentret ligger også frøet aflejret fra tidligere inkarnationer, det frø, der indeholder erindringer om tidligere liv, tidligere fejltagelser og triumfer, endog tidligere karakter-træk, som er blevet svejset fast til sjælen. Når mennesket bliver bevidst om Kristuslyset i sit eget hjerte, sker der samtidig en fornyelse af menneskets åndelige indsigt, og erindringer om de tidligere liv dukker op. Sådanne erindringer opstår i hjertecentret og kan opfattes af hjernen.

Der hersker megen forvirring angående det store reinkarnationsprincip. Nogle mennesker føler en direkte uvilje eller afsky ved den blotte tanke om at skulle være tvunget til at blive genfødt i et fysisk legeme. De kan ikke forstå, at de, efter at have gennemlevet det jordiske liv og derefter livet i de lyse sfærer, atter skulle blive tvunget til at vende tilbage. De synes ikke, der er nogen fornuft eller logik i en sådan lov og siger, at det ikke falder sammen med deres forestilling om Gud som værende alviis og alkærlig. De tænker på bestemte venner, som fra tid til anden trænger igennem med budskaber og beskrivelser af de himmelske steder, hvor de nu lever, at disse på ny skulle blive tvunget til at vende tilbage til jordelivets sorger. De synes ikke, der er nogen fornuft i, at når først sjælen har indsuget så meget af det himmelske lys, at den så skulle blive genfødt i ringe eller måske direkte usympatiske forhold. Det forekommer dem at være et brud på de guddommelige love for kærlighed og fremskridt.

Reinkarnation er et vidtspændende emne, og vi forsikrer om, at de fremherskende forestillinger herom er meget mangelfulde i forhold til, hvad der virkelig sker. Før mennesket klart forstår reinkarnationsprincippet, vil de fleste af livets skjulte hemmeligheder være utilgængelige, og det vil ikke være muligt for mennesket at finde retfærdighed i tilværelsen, selv om man samtidig tror på Gud som alviis og alkærlig.

Livet er vækst. Hele formålet med det jordiske liv er åndelig vækst. Der er universelle problemer, hvorpå et fornuftigt svar kun kan gives, hvis man har forståelse af en proces, der kunne kaldes sjælen udvikling. Så længe mennesket er lænket til forestillinger om en begrænset og afsluttet tilværelse, har det ingen sand opfattelse af tidens betydning. Mennesket synes da, at halvfjerds år, eller måske endda hundrede år, er en lang tid, medens det i virkeligheden kun er at betragte som et glimt. Mennesket tænker ikke på en inkarnation i forhold til evigheden, og fordi det ikke gør det, kan det heller ikke fatte, hvor lidt der kan indsamles under det korte jordeliv.

Lad os da først betragte et menneskeliv på halvfjerds år omfattende fødsel, liv og død. Lad os dernæst forestille os et almindeligt menneskes liv i forhold til guddommelighed, udtrykt gennem en af de store mestre. Undersøg, hvad jeres egen sjæl udtrykker. Hvor mange gange er I kommet til kort med hensyn til at leve op til jeres egne idealer? Det er sandt, at I er mennesker, men I har også en guddommelig natur, og formålet med livet er den fulde udvikling af det guddommelige eller Kristusmennesket. Skabelsens formål er, at alle Guds børn skal udvikles til det fuldkomne og herlige

Kristus-ideal.

Der siges somme tider, at den og den er en gammel sjæl. Men hvordan er denne sjæl blevet viis, stærk og strålende?

På grund af herredømme over det fysiske liv. Disciplin fremmer væksten, og den fineste disciplin, Gud har bestemt for os, er dagens gerning - det ganske almindelige arbejde. Og dog stritter enhver sjæl imod det. Nogle vil måske svare, at de accepterer dette, men samtidig spørge om sjælen ikke har langt bedre muligheder for udvikling på de astrale planer. I visse henseender har den, men husk på, at den jordiske begrænsning af tid og rum samt det fysiske livs indskrænkninger er noget, der er fjernet på de næste livsplaner. Derfor kan der ikke være disciplin på samme måde, og formålet med reinkarnation er netop disciplinering: at bære sorg tappert, at møde succes med et ydmygt hjerte og at dele lykke med andre.

Sjælens sande hjem er i de himmelske verdener på steder, hvor der hersker skønhed og lyksalighed. Unge sjæle uden jordelivets erfaringer kan sammenlignes med babyer, der endnu befinder sig i moders skød. De mangler at lære brugen af deres lemmer, at sparke, gå og handle. Samtidig må vi betænke, at disse babyer er vordende guder - guder i svøb.

Gud udtænkte det fysiske liv som et middel, hvormed barnet kunne øve sig i at bruge alle sine iboende evner.

Vi kan ikke bruge noget bedre symbol på menneskets jordiske liv end billedet af et frø, der bliver lagt i den mørke jord med den tanke, at dette en dag skal blive til en fuldkommen blomst. Mønsteret for denne fuldkomne blomst er først skabt i Guds tanke, hvorefter frøet bliver lagt i jordens skød for at påbegynde sin vækst hen imod den fuldkomne model. Dette gælder for alle mennesker, der som frø er plantede i den fysiske form for at vokse opad mod lyset, indtil de tilsidst bliver til fuldkomne sønner og døtre - det fuldkomne ideal-billede, som Gud ved skabelsens begyndelse har tænkt.

Det højere Selv

Forestil jer da menneskesjælen, ikke som I kender mennesket fra det daglige liv, men som noget langt større, der har sit hjem i de himmelske verdener og repræsenterer mange forskellige erfaringer, opsamlet i tilbagelagte inkarnationer. **Det personlige jordiske menneske udtrykker kun en lille del af det højere Selv, der lever i en højere bevidsthed, samtidig med at det personlige menneske befinder sig på et lavere livstrin, som dog er i berøring med det højere Jeg og kan trække på det, hvis det vil.**

I fortidens mysterieskoler blev denne idé somme tider præsenteret for aspiranten gennem frimureriets symboler. Man forestillede sig sjælen (ånden) som et tempel i den himmelske verden. Hver inkarnation opfattedes som en rå kampesten, der ved hjælp af jordelivets erfaringer fik sine skarpe kanter tilslebet således, at den efter tilslibningen kunne anvendes i templets konstruktion. I bygningen af templet kan der ikke bruges sjusket arbejde, der må være nøjagtighed, præcision. En sten, der ikke er rigtigt tilpasset, kan få hele bygningsværket til at skride.

Det er en nødvendighed, at mennesket arbejder med sig selv, dette selv, der af de gamle frimurere betegnedes som "en rå kampesten". Mennesket må arbejde med hammer og mejsel på sin egen naturs rå kampesten og forme den til en perfekt sten, så den kan passe ind i det tempel, som Gud rejser fra Jorden til Himlen.

Når først mennesket forstår nødvendigheden af at arbejde med sig selv i den almindelige hverdag, og at ikke én dag må gå, uden at det opnår en afgjort forbedring på et eller andet punkt i sit eget væsen, vil det efterhånden lære at kontrollere og beherske sine tanker og følelser. Nået dertil ejer mennesket en sjæl i den himmelske verden, som er forenet med ånden, selve den guddommelige gnist, der styrer livets forløb.

Tilskyndelser, der ansporer mennesket til at yde det højeste, somme tider imod det lavere selvs ønske, kommer fra Gud i mennesket, og det er denne guddommelige gnist, der styrer sjælens liv og

fører den gennem mange jordiske erfaringer. Hver gang en del af sjælen stiger ned for at inkarnere, opsuger den visse erfaringer, der er nødvendige for væksten og udviklingen af den større sjæl i himlen. I overensstemmelse med jeres vækst og udvikling bidrager I til dette højere Selv.

Vi vil gerne udvide jeres opfattelse af reinkarnationen, så I afviser den tanke, at mennesket svinger frem og tilbage mellem to verdener. Vi vil gerne bibringe jer en højere tanke om den vedvarende vækst af guddommelig bevidsthed, der finder sted i den højere sjæl, som tilhører jer. Somme tider, når I er overvældede af vanskeligheder eller direkte sorg, modtager I måske et glimt af kraft og lys fra dette højere Selv og fuld-fører eller tåler noget, som I tidligere ikke havde anset for muligt. Det kan også forekomme, at andre, som I kender, modtager lignende glimt, ved hvis indflydelse krysteren ranker sig og forvandles til helt, eller den selviske bliver uselvsk. Mennesker har i almindelighed ingen forestilling om den kraft og styrke, der tilflyder et menneske, når først det har etableret og fastholdt kontakten med det højere Jeg, som er menneskets sande natur.

Begå aldrig den fejltagelse at dømme et andet menneske.

Se aldrig på en anden sjæl med den tanke, at dér er en stakkels fyr, der er uudviklet. I kan ikke vide, om det er rigtigt, hvad I tænker. Det kan godt være, at den der tilsyneladende indtager en ubetydelig plads i de jordiske forhold, er en sjæl med renhed og stor skønhed i den himmelske verden. Det kan I ikke bedømme.

Hvorfor kan vi ikke huske fortiden

I vil måske spørge om, hvilket bevis vi kan give jer på reinkarnationsteorien. Vort svar er, at åndelige ting kun kan bevises ad åndelig vej. Kun få kan give et bevis på reinkarnation, og der foreligger enkelte beviskraftige tilfælde, **men beviset vil I få gennem jeres egen intuition, som et resultat af jeres egne oplevelser.**

Den eneste måde, hvorpå et menneske kan opnå kendskab til de guddommelige hemmeligheder, er ved at betræde den sti, der hedder kærlighedens og uselvskhedens sti. ***Den forstandjnæssige tanke, der har sin plads i udviklingen, kan aldrig af sig selv afdække sandheden.*** Tankevirksomheden må nødvendigvis først udvikles, før forståelsen kan dæmre. Mennesket søger at finde sandheden gennem megen læsning, men sandhedens hjerte ligger gemt i ånden, og I kan hver især kun finde sandheden for jer selv. Ingen anden kan give jer den.

I jeres søgen efter en klar forståelse af reinkarnationen er det nødvendigt, at I lærer det indre Jeg at kende. Når I står ansigt til ansigt med det indre Selv, vil I aldrig mere råbe på bevis - åndens udviklingsvej vil ligge klart for jer.

Mennesket undrer sig måske over, at det ikke kan huske fortiden. Men kan I tilbagekalde den tid, da I var to, tre eller fire år? Hvorledes kan I da gøre jer håb om at tilbagekalde inkarnationer for hundreder eller tusinder af år siden? **Hukommelsen har ikke sit sæde i den fysiske hjerne.** Den findes heller ikke i det astrale legeme eller i tankelegemet, som dog er en del af de legemer, I er iklædt. Men hvis I kan fungere i det højere legeme, kausallegemet, som jeg vil kalde for templet, vil jeres udsyn være åbnet, og da vil I kunne erindre, thi da vil I kontakte det himmelske tankehav, ***der er opbevaringsstedet for hele fortiden.***

Hvor lang tid forløber mellem hver inkarnation?

Der er ikke nogen fast regel. Vi kan ikke hævde, at mennesket inkarnerer for hver to, tre eller fem hundrede år. Det ville være forkert. Hvis vi fortæller, at mennesket går ud af et legeme for øjeblikkelig at gå ind i et andet fysisk legeme, ville vi igen sige noget forkert. Hvis vi hævder, at der forløber tusinder af år mellem hver inkarnation, ville det heller ikke være den fulde sandhed. ***Alt dette beror helt på det enkelte individ.*** Dog er det muligt for en sjæl at reinkarnere hurtigt, når det tjener et specielt formål.

Vi er blevet spurgt om, på hvilket tidspunkt sjælen til knyttes legemet. Om det sker før fødslen eller ved fødslen.

Herpå vil vi svare, at sjælen gradvis smelter sammen med legemet, og først i en alder af enogtyve

år er den i almindelighed helt og fuldt tilsluttet. Dog er dette heller ikke en absolut fast regel. Sjælens kontakt med den vordende moder finder sted før undfangelsen.

Vi er også blevet spurgt, om det er muligt for en sjæl at gå tilbage til en eller anden inkarnation.

Hertil kan svares, at hvis man savner noget smukt på vejen, er det tilrådeligt at gå tilbage for at finde det. Vil I kalde dette "at gå tilbage"?

Husk altid på, at det er umuligt for en sjæl at dømme en anden. At fælde dom er det samme som at dømme sig selv.

Vi er også blevet spurgt, om man reinkarnerer i den samme familie, og hvis man gør det, om man så altid har de samme forældre eller de samme børn. **Nej, men medlemmer af den samme familie har en tendens til at tiltrække hinanden.** Tilhørsforholdet kan somme tider være forholdet broder/søster, fader/søn eller mand/hustru. Ved karma er man bundet både til familie og venner, og man betræder den evolutionære vej sammen i familier eller grupper.

I overensstemmelse med jeres karma vi I finde kærlighed og lykke ventende på jer, eller måske fjendskab og disharmoni, som det vil være jeres opgave at ændre til kærlighed.

Ved sin inkarnation er mennesket bundet til at indvirke på den del af verden, hvor det lever. Sådan er loven. **Mennesket er anbragt dér, hvor det har størst chance for at bidrage til det fysiske livs forbedring.** Mennesket både giver og modtager næring gennem det jordiske liv.

Vi har intet ønske om at tvinge den modstræbende til at tro på sandheden om reinkarnationen, men ikke des mindre er den, ligesom liv og død, en lov. Hvorvidt et menneske tror det eller ej, gør ingen forskel. Der ligger lidt mærkeligt i dette, at nogle mennesker mener, at når de erklærer de ikke tror på et fortsat liv, på reinkarnation - samt på loven om årsag og virkning, så afskaffer de disse ting. Vi vil dog understrege, at mennesket har en fri vilje. Det bliver aldrig tvunget bort fra himlen og kastet tilbage til Jorden, hvad enten det vil det eller ej. Så længe en sjæl erklærer, at den ikke ønsker at vende tilbage, bliver der svaret, at den blot skal hvile en stund endnu, og at intet haster. Det er helt igennem et spørgsmål om den individuelle sjæls udvikling, og når sjælen har nået til forståelse, vil dens eneste længsel være at vende tilbage og iføre sig et jordisk legeme, og den vil endda spørge om, hvornår den kan komme af sted.

Vi har allerede antydnet, at mennesket måske kan være tilbøjelig til at tænke, at sjælen lige så godt kan lære sine lektier og arbejde på sin egen frelse på astralplanet, at det på dette plan vil blive stillet over for nøjagtig de samme forhold som på Jorden. Men stoffet på det astrale plan er meget forskelligt fra det jordiske. På det astrale plan er det meget lettere at forme stoffet, for dér er det langt mere påvirkeligt af tanken. I det mørke, tætte fysiske stof bliver sjælen stillet over for en streng lektie, som den må tilegne sig og lære at mestre, og som *kun* kan læres under jordiske forhold.

Hele formålet med skabelsen er åndelig udvikling. Sjælen må beherske det tætte stof. Den har i sig et guddommeligt liv, og Gud arbejder med stoffet gennem sin skabergerning. Den indre guddomsspire vokser og udvikles, indtil værket er fuldbragt, hvilket vil sige, at mennesket opnår fuldkomment herredømme over sine livsforhold.

Det er lettere og meget mere behageligt at forestille sig, at sjælen frigør sig fra kødets trældom og overflyttes til en anden verden for under lettere og rarere forhold at arbejde på sin frelse. *Men sådan arbejder systemet bare ikke.*

I den forbindelse vil vi gerne fremhæve, at den glæde der fylder en sjæl, som har opnået herredømme over kødet, er uforlignelig. Kunne vi blot bibringe menneskene noget af den intense glæde over fuldbyrdelse, som vi har opnået gennem fysiske erfaringer, ville de fuldt ud forstå og nyde de gunstige muligheder, der gives sjælen ved at vende tilbage til Jorden.

Mange af jer er vendt tilbage til Jorden for at hjælpe menneskeheden, ikke nødvendigvis med at gå i kirke eller udføre gode gerninger, men fordi selve jeres tilstedeværelse i livet kan være en glæde og opmuntring for dem, der er omkring jer, for den familie, I blev født ind i, for den familie, hvor I måske senere bliver fader eller moder, og ligeledes for mange venner. I kan tjene bedst, ikke ved at sprede energi og kræfter, men ved at *være* Guds søn eller datter og give varme og lys samt hjælpe enhver blomst til at blomstre bedst muligt i det særlige bed i haven, hvor den er plantet.

Karma (skæbnedannelse på grund af egne handlinger)

Gennem tiderne har oplyste religionsforskere erkendt karma som en af de love, der styrer menneskets liv på Jorden. Alt liv er lovbundet, og hvis vi først én gang for alle kan erkende dybt i vort sind, at alt det lovbundne ikke er til at komme uden om, vil det hjælpe os til at acceptere de lektier, vi bliver stillet overfor.

Ikke desto mindre vil vi gerne korrigere den opfattelse, der præsenterer karma som en straf, der påføres mennesket for dets ugerninger. Mennesket får fortalt, at Gud er kærlighed, og dog er det tvunget til at se dem, det elsker, lide, ligesom det selv må lide. Mennesket kan til tider føle sig krænket, harmfuld og bitter, når det ser en elsket slægtning eller ven lide under smerte, som det ikke kan gøre noget for at lindre. Eller det ser en af sine kære dø tilsyneladende på et tidspunkt, hvor livet tegnede sig så lovende. Det er naturligt, at man i sådanne tilfælde kan betvivle Guds kærlighed.

Ser man ud over verden, der er sønderrevet af blodsudgydelser og lidelser, kan et råb af medlidenhed fra hjertet lyde:

"Hvor er Gud? Hvorfor tillader Gud disse konflikter og lidelser?"

Elskede børn, vær stille med os og tænk! I hvert eneste øjeblik afdækker Gud skønhed og kærlighed for menneskets hjerte. Der er ikke én af jer, som ikke lejlighedsvis har oplevet en følelse af henrykkelse og taknemmelighed, som ord ikke kan beskrive. Disse sjælens dybe rørelser kan indfinde sig i en eller anden ferietid, som glæder jer overordentlig, eller måske når en sky af sorg letter. Det kan også indtræffe ved en forsoning, eller måske ved at den elskede kommer ind i jeres liv. Her vil vi gerne betone, at denne jordiske kærlighed virkelig er Guds svar på en indre længsel og higen efter et ideal, efter samhørighed, efter skønhed, efter Gud. Det er en søgen efter Gud, der tilskynder mennesket til at søge en mage, denne higen mod Gud, der ligger bag alt i naturen.

Således kommer Gud og taler i menneskets hjerte, men det erkender ikke stemmen som kommende fra Gud og tillægger naturen den. Ikke des mindre er enhver skønhed, enhver følelse af glæde og lykke i sandhed en manifestation af Gud gennem fysiske organismer.

Vi kender alle den glæde, der ligger i fællesskabet med en ven, der er i harmoni med os. Den glæde vi føler, kommer fra det han eller hun giver udtryk for, og gennem vore egne hjerter fra noget der ligger hinsides menneskelig tænkning.

Den blotte tanke vil aldrig afsløre Gud for mennesket. Gud findes først, når man er nået til et vist punkt på erfaringens vej. Gud taler til mennesket gennem dets hjerte, og når det sker, *ved* mennesket besked og sætter aldrig mere spørgsmålstegn ved Guds kærlighed.

Således når vi til sidst til den ophøjede kendsgerning, at Gud *er* kærlighed, og at hver eneste ting, der manifesterer sig på Jorden, er en følge af guddommelig kærlighed.

Den guddommelige moder

Lad os standse lidt igen for at overveje vort eget idealbillede af Gud. Fordomme forhindrer det moderne menneske i at acceptere aspektet af Gud som moder. Dog har tilbedelse af det guddommelige moderskab eksisteret fra tidernes begyndelse. Alle mennesker har elsket en moder. En mands kærlighed til sin kone og moderens kærlighed til sine børn er som en indre stemme, der tilskynder mennesket til i moderen at se et udtryk for guddommelighed.

Vi anbefaler enhver til undertiden at meditere på den guddommelige moder og bøje sig for idealet om den fuldkomne moderkærlighed. Ret jeres tanker imod moderaspektet af Gud - udtrykket for alt, hvad der rummer medfølelse, varme, venlighed, kærlighed og forståelse, idet man erindrer sig, at den vise moder ved hvad der er godt for barnet og svigter aldrig sine pligter. Hun vil irettesætte, hvis det er nødvendigt, men altid med dyb kærlighed. Hvad har alt dette at gøre med udarbejdelsen af karma? Alt, mine brødre, for vi vil afdække karma, eller loven om årsag og virkning, som en lov skabt af guddommelig kærlighed - ikke for at straffe mennesket, men for at lære det sandheden.

For et barn er selv ordet "lektie" ofte frastødende, så vi siger i stedet, at karma præsenterer en gunstig lejlighed for os til at lære Gud at kende. Alle jeres erfaringer vil i den sidste ende munde ud i én ting - en guddommelig glæde.

Viser da, at Gud er både moder og fader for mennesket, guddommelig visdom, guddommelig kærlighed, såvel som guddommelig kraft, altid arbejdende bag ved enhver form, enhver manifestation af liv med det ene formål, at Guds børn - gnister af den guddommelige kærlighed, åndet frem fra Guds hjerte - må lære at udtrykke den lykke, som Gud kender, og som Gud har anbragt som et frø inde i enhver sjæl.

Karmas formål

I begyndelsen er mennesket som et barn, en baby, uden kendskab til guddommelige love, savnende enhver erfaring. Et lille barn må lære at sidde, at spise selv, stå op, gå og lege, for derefter gennem tankemæssig udvikling og fysiske erfaringer at optage visse kendsgerninger om livet i sig. Gennem denne proces vokser man efterhånden til modenhedsalderen.

Menneskets ånd gennemløber en lignende proces, begyndende med fødslen fra sin Fader-Moder-Gud, fortsættende i gennem vækst mod åndelige højder, der kulminerer i den store tilbagevendende, genforeningen med dette: at blive ét med Gud.

Uden at sjælen oplever lidelsen fysisk, mentalt eller åndeligt, ville der aldrig følge nogen udvidelse af bevidstheden, ingen vækst fra det ubevidste til det selvbevidste og derfra videre mod Kristusbevidstheden. **Før en sjæl selv har oplevet lidelsen, forbliver den uvidende om lidelsen hos sin broder og vil være ude af stand til at forbinde sårene eller yde lægehjælp. Smerte medfører oplysning, medfølelse og forståelse. Mennesket lærer gennem smerte og lidelse, såvel som gennem lykke og glæde.**

I begyndelsen, hvor barnet er uskyldigt og uvidende, er der dog nedlagt i dets indre to aspekter, som man kalder godt og ondt. I sit liv vil det udtrykke begge dele og vil derved oparbejde både en plus- og en minusside i den himmelske regnskabsbog

Hvis denne sandhed én gang for alle var uigendriveligt slået fast, hvis ethvert menneske klart kunne se for sig selv, at som man sår, sådan vil man visselig komme til at høste, da ville mennesker tøve lidt, før de ødelægger noget, som kunne betyde virkeliggørelse af skønhed og harmoni i livsforholdene. Ikke ét eneste menneske ville da frivilligt dræbe sin broder.

Historien om Kain og Abel demonstrerer dette, for da Kain - ondskabens aspekt - dræbte Abel og blev kastet ud, råbte han i sin vånede, at denne sorg var større, end han kunne bære.

Men erkender du, at endog ved et udbrud af voldsomt temperament begår du mord? Tankeløse, hidsige, grusomme ord myrder alle noget godt og smukt. Hvis du rigtig eftertænker dette, vil du indse, hvor langt bedre det er at følge selvdisciplinens vej og altid stræbe efter at gøre alt for Guds åsyn, fremfor at tillade ødelæggende kræfter at undertrykke det bedre Selv. Den indre guddomsspire bygger til stadighed, skaber uafledeligt noget godt, men hvis "Kain" ødelægger det, indskrives der en post på gældssiden i regnskabsbogen.

Vi kan ikke ændre en karma fra tidligere liv, men vi kan kontrollere det vi gør, og som bærer fremtiden i sig. Derfor, mine brødre og søstre, tag imod den visdom, der ligger i at disciplinere jer selv til at være helt i overensstemmelse med Guds love. Det hele kan sammenfattes ganske enkelt:

Kontroller jer selv, jeres tanker, tale og handlinger!

Vær kærlig og god. Hav medfølelse med andre. Påfør aldrig bevidst smerte til nogen levende skabning. De, som på sig selv har lært, hvor meget tankeløshed, hensynsløshed eller selvished kan såre andre, vil ikke fremover være ubetænksomme. Vidommens mestre påfører aldrig smerte. De er alle kærlige og medfølelser, men erkender også retfærdighedens lov og ved, at ethvert liv om nødvendigt må bringes i balance og blive rettet mod det guddommelige lys - alt livs kilde.

Enhver handling skaber karma, virkning, som ikke nødvendigvis behøver vente til en eller anden fjern fremtid. Resultatet bliver I ofte stillet overfor inden for få timer eller dage efter, at I har pådraget jer en gæld. Tro ikke, at I på ubegrænset tid kan udskyde betalingen, hvis I har pådraget jer en dårlig karma. I kender hverken dagen eller timen, da høstens time er inde.

Her følger et simpelt eksempel på årsag og virkning: hvis du færdes på en stærkt trafikeret gade og ikke ser dig ordentligt for, kan du blive indblandet i et uheld og blive såret. Måske vil du tænke, at det var en karma. Ja, det var en karma, men den virkede øjeblikkelig. Det var ikke en karma fra fortiden.

Karma, virkning, lærer os at være omhyggelige og forsigtige med hensyn til, hvordan vi bruger vort liv. Heri ligger hele karmas formål klart. Ved at føle smerte opnår vi erfaring og visdom.

Lad os forestille os, at en tyv bryder ind i dit hus og plyndrer det. Du vil resigneret sige, at det måske var en karma. Men hovedsagen er, om denne karma har lært dig noget. Hvis ikke, vil den vende tilbage i dette liv, måske først flere inkarnationer senere. Det afgørende er at din sjæl skal føle, hvordan det er at blive udplyndret, fordi du engang påførte en anden sjæl denne lidelse. **Karma kommer således til os for at lære os en lektie, og har vi tilegnet os denne, hjælper den os også til at forstå og hjælpe vor broder til at lære sin lektie.**

Nogle mennesker spørger angående karma: "Hvis jeg ved at påføre en anden smerte hjælper ham til at lære en lektie, har jeg så egentlig gjort noget forkert ved det?"

Nuvel, loven lyder: "Gør mod andre, hvad du ønsker, de skal gøre mod dig." Ved at såre din broder skaber du en ny karma, der vil falde tilbage på dig senere, for du vil komme til at opleve den samme smerte, som du påførte din broder. Loven arbejder begge veje med det ene formål at åbne sjælen for en virkeliggørelse af det fuldkomne liv - livet i Gud.

Karmas forvandling

Vi er blevet spurgt, om karma kan ændres eller omformes ved anger. At erkende sin fejltagelse er det halve af kampen, men tilbage bliver den, der blev syndet imod. At yde en tjeneste eller godtgørelse imod den, der blev krænket, vil være en naturlig følge. Hvis du har såret en eller anden, er du ked af det. Du er fuld af medlidenhed og tænker: "Oh, min broder, jeg beklager det meget, lad mig forbinde dit sår." Fra sådan et udtryk af medfølelse udstråler der fred, godhed og guddommeligt lys, der varmer og trøster.

Det spørgsmål kunne så opstå: "Hvis legemlig lidelse og sygdom finder sted som følge af en karma, er det så rigtigt at prøve på at hjælpe den lidende til at overvinde sådan en karma ved at give åndelig healing?" Historien om den gode samaritaner illustrerer netop dette punkt. Han gør altid sit bedste for at hjælpe eller læge.

Hvilken rolle tilkommer der patienten i forbindelse med sådan en healing? Patienten får tilbudt en stor gunstig lejlighed - som har sin rod i hans gode karma - til at overvinde hjemsøgelsen af legeme og sjæl. Hvis den pågældende er viis, vil han gøre brug af den gunstige mulighed og i øvrigt bestræbe sig på at lære den lektie, som er tilbudt. Ved at hige imod Gud, imod Kristus, bliver mennesket løftet op over sin karma, og den dårlige karma bliver således arbejdet ud eller forvandlet og omdannet. Den indre Kristus kan løfte alle mennesker til Gud.

Da du var barn, blev det sikkert lært dig, at vejen til frelse var at elske Jesus, og at Jesus ville frelse dig. Du fik at vide, at Jesus gav sig selv for at frelse verden - at Jesus Kristus, Guds søn, kom ned på denne klode for at frelse menneskers sjæle.

Hvorledes frelser Jesus menneskers sjæle?

Ved at fylde mennesket med kærlighed og med kraften til at elske. Det er kristuskærligheden - Kristus selv i menneskers hjerter - der er menneskehedens frelser. Denne kærlighed symboliseres ved rosen.

Dog skabes dårlig karma ikke bare ved mangel på kærlighed, men også ved mangel på visdom, ved uvidenhed. Indtil en sjæl oplever det i sig selv, kan den ikke vide, forstå eller påskønne, hvad kærlighed indebærer. Det er igennem oplevelse og erfaring, at sjælen erhverver sig kærlighed og visdom. Den hvide rose står for den rene og uskyldige ånd, og den røde rose symboliserer menneskets sjæl, efter at den har været igennem de menneskelige erfaringers dybde og derved tilegnet sig

kærlighedens fylde.

Når vi kommer til spørgsmålet om uvidenhed, kommer vi ud på dybt vand. Mennesket er ikke så uvidende, at det ikke ved, at selvished og begær er forkert. Dog fremturer det i disse ting, og ved at gøre dette, bringer det lidelse over sig selv. Der er en forskel mellem uskyldig uvidenhed og forsætlig uvidenhed, som har sin rod i fornægtelse af den indre stemme.

Bag den katolske praksis med syndsbeholdelse og syndsforladelse lå engang en idé om at rense sjælen for uvidenhed og mørke og hjælpe den til at løfte sig og søge genforening med Gud. I tilfælde af pludselig omvendelse bevirker den guddommelige indstrømning i sjælen, at der skabes en forvandling, en længsel efter at tjene, efter at give.

Det er blevet sagt, at Jesus tog hele verdens synd og karma på sig, at ved sit opofrende liv og ved sin død hjalp han hele menneskeheden med at bære dens karma. På en måde tager den omvendte og forvandlede sjæl ligeledes de laverestående brøders karma på sig, men i lavere grad.

Det kan ske, at en inkarnerende sjæl fødes ind i en familie, hvor der er en tendens til visse fysiske svagheder, men den har netop dér visse arbejder at udføre. Visse gunstige muligheder venter på sjælen der. En sådan sjæl vil måske, eller måske ikke - alt efter sin styrke - falde som offer for nævnte svaghed. Den behøver ikke bukke under. Den kan gøre sig selv så stærk, at den ikke behøver at underkaste sig *den* specielle vej for at lære sin lektie.

Vi vil ikke gerne acceptere arvelighed som en på forhånd bestemt afgørelse, fordi enhver sjæl har i sig selv indbygget en magt til i nogen grad at bestemme de virkemidler, hvorved en karma skal udlignes. Et barn kan løse sin regneopgave på mere end én måde, og dette er, hvor faktoren *menneskets frie vilje* kommer ind i billedet og har medbestemmelse over livsplanen.

Vi er blevet spurgt, om en karma kan bringes til at forløbe hurtigere? Ja, i høj grad. I særdeleshed når sjælen vågner til åndelig bevidsthed, thi da skænkes der denne en vision af Gud i højere eller lavere grad, og da kan det lyde fra mennesket: "Jeg ønsker at nå Gud, og jeg ønsker at gøre det hurtigt." Så kommer svaret: "Udmærket, min søn eller datter, men først er der meget, du må have rensat væk."

Når så tiden kommer for ny inkarnation, bliver karmaen fremskyndet. En inkarnation på dette grundlag kan forekomme andre bedrøvelig og smertefuld i nogen grad, men de der har haft en vision, bryder sig ikke om det. De accepterer deres skæbne, idet de ved, at gennem den vil de nå deres mål. Derfor kan vi ikke dømme, vi *tør* ikke dømme et andet menneskes liv. Hvad der efter vor standard synes at være et nemt liv, kan for det pågældende menneske være et hårdt og brydsomt liv, og hvad der for andre fremtræder som et strengt liv, kan af den der oplever det, leves med en indvendig sødme og ro, som vender alle begivenheder til noget glædeligt.

Dette bringer os lige ind i kærnepunktet i vor åndelige undervisning: mennesket bliver ofte korsfæstet i det fysiske liv, men som et resultat af denne korsfæstelse fremstår i menneskets indre en duftende rose. Denne rose står for hjertets kærlighed, for det korsfæstede Kristushjerte, for det herlige og vidunderlige i selvopofrende kærlighed, som giver sig selv for hele menneskeheden.

Mennesket betragter med rædsel de lidelser, der findes verden over, men man kan ikke skue ud over det nærværende. Ville I fratage menneskeheden rosens sødme og fuldkommenhed?

Hvis Gud nægtede menneskene muligheden for at lide, ville han samtidig borttage fra dem de resultater, der bliver en følge af lidelsen, det som I alle kæmper for, det som I alle lever for, det som I alle blev skabt for - den ubeskrivelige glæde, der ligger i opnåelsen af Kristusbevidsthed.

Det er umuligt at adskille rosen fra korset. På de begyndende stadier af evolutionen blomstrer rosen gradvis på korset, og på de mere fremskredne stadier bliver korset opsuget af rosen, og bevidstheden af *Kristus i mennesket* og *mennesket i Kristus* er fuldbragt.

Derfor råder vi til besindighed: spar ikke på sympati og kærlighed, men tillad ikke jeres følelser at blive ilde anbragt. Alt mens I viser sympati og kærlighed over for dem, der er sorgbetyngede, så husk, at lidelse er en vej til indre oplysning, til fødslen af Kristusbevidsthed i mennesket. Lidelsen vil en dag være forbi, være glemt, men ikke den kvalitet af bevidsthed, der blev født i det indre som et resultat af lidelsen.

Der er spurgt, om det er muligt at opnå samme bevidsthedsgrad ved hjælp af kærlighed og lykke? Ja, højst sandsyn[igt]. Gud gav mennesket en fri vilje, og mennesket vælger selv sin vej. Vælger mennesket lidelsens vej, er Gud så viis og kærlig, at han kommer mennesket til hjælp, velsigner det og fører det gennem lidelsen til den himmelske glæde.

Fred, mine brødre, lad freden sænke sig i jeres hjerter og vid at *Gud er god!*

Åndelig healing

Et af de vigtigste aspekter af åndelig udfoldelse er det, der angår healing. Vi foreslår alle vordende healere som den første fornødenhed at gøre sig klart, at de kan blive kanaler for den guddommelige livskraft og lære at tænke på sig selv som gudesønner, idet de erindrer sig, at de i alle ting er afhængige af Gud.

Healingskraften vil vedvarende strømme igennem dig, når du én gang for alle har forstået den teknik, der åbner dine åndelige sanser for de kosmiske healingsstråler. Enhver kan blive instrument for disse magnetiske og åndelige stråler, men nogle mennesker lukker selv af for disse livskræfter på grund af uvidenhed eller af andre årsager.

Dit virke som åndelig healer er at træde hjælpende til, at arbejde harmonisk, og - hvis det bliver tilladt - i samarbejde med den for tiden kendte lægelige behandling.

Der er mange forskellige mennesketyper på Jorden. Én vil reagere over for én bestemt form for healing, mens en anden kræver en helt anden behandlingsform. **Heller ikke er det klogt at bruge megen tid og megen kraft og arbejde på nogle fysiske problemer, der så nemt og hurtigt kunne ordnes ved materielle metoder eller måske endda ved operation. Når dette er sagt, skal det samtidig siges, at grundlaget for al helbredelse er åndeligt, og at den dag vil komme, da åndelig healing vil blive anerkendt og i fuld udstrækning blive etableret på Jorden som en overordentlig vigtig lægehjælp.** Men mennesket må først have gennemgået en åndelig udvikling, før det kan herske over sit legeme.

Grundårsagen til alle sygdomme opstår i legemet på grund af manglende lys. **Vi kan også udtrykke det på en anden måde og sige, at sygdom skyldes manglende ro, manglende harmoni.** Mennesket kan siges at være travlt beskæftiget hele sit liv igennem med at skabe sygdom og disharmoni. Harmoni og sundhed er sikret, når livet kontrolleres og dirigeres fra den iboende Kristusånd.

Åndelig healing er strengt videnskabelig, idet den består i at bringe de egensindige og lunefulde fysiske atomer i en harmonisk tilstand. Healing følger den bydende stemme, der lyder fra hjertecentret, og denne kraft opererer overvejende gennem healeren, men også fra patienten. Den bydende stemme er identisk med kærlighed, der får de afsporede atomer tilbage til harmoni. Atomerne er skabt til at adlyde den guddommelige kærligheds lov. Dette er healingens hemmelighed. Når patienten såvel som healeren kommer i samklang med dette kærlighedscenter, fremkommer øjeblikkelig healing, idet der ubevidst trækkes på de specielle kosmiske stråler, som patientens sjæl og legeme trænger til.

Jesus var den store mester til at demonstrere denne kraft. Han befattede sig ikke med navnene på de forskellige sygdomme. Han vendte sig altid mod den åndelige baggrund. Han helbredte ved at udgyde det vågnende lys over sjælen. Han befalede: "Lazarus, kom frem!" og Lazarus kom frem i sine gravklæder.

Ser du ikke betydningen af dette. Lazarus var hyllet i jordiske ting, han var som død, men Mesterens stemme befalede:

"Lazarus, kom frem!" og han steg frem fra de døde. Dette er den sande healers arbejde.

Man må også huske på, at der i sjælen er en ophobning af karma. I mange sygdomstilfælde ligger årsagen gemt dybt i sjælen, og den er blevet indbygget i astrallegemet i et tidligere liv.

Astrallegemet er formet i overensstemmelse med fortidens handlinger, og disse manifesterer sig undertiden som legemlige sygdomme eller kan give sig udslag i omstændigheder i livet. **Karmas lov er nøjagtig. Den er retfærdig, fuldkommen og sand.** Du kan ikke blande dig i en karma, men du kan hjælpe din patient til at forvandle den. Hvis patienten bliver hjulpet til at modtage den fulde indstrømning af Kristus-lyset, vil patienten i så fald hjælpe sig selv og vil på den måde lære ved hjælp af en bestemt sygdom.

Formålet med karma er at undervise. Den tjener til at give den individuelle sjæl en gunstig lejlighed til at lære en lektie, suge visdom til sig, vokse i åndelig indsigt. Hvis sjælen er stolt (hvilket ofte er et problem), hvis den ikke vil tro og mener at den ved hvad der er værd at vide, så er der intet andet for den at gøre end at vandre den tildelte vej og udstå fysisk sygdom. Dog er der nogle sjæle,

der frivilligt vælger lidelsens vej, men dette valg kommer fra underbevidstheden.

Dette fører os til et andet punkt: aldrig, aldrig må man tvinge nogen til at underkaste sig åndelig healing. **Sjælen skal komme af sin egen fri vilje for at søge åndelig hjælp.** Patientens behov er at modtage åndeligt lys. *Formålet med hans eller hendes smerte er at føre vedkommende imod lyset.*

Dette er grunden til, at vi med hensyn til healing råder til ikke at gå alt for meget op i det fysiske legeme og dets mangeartede smerter og lidelser. Du skal beskæftige dig med patientens sjæl og med patientens aura. Det er sandt, at en healer kan være i besiddelse af visse magnetiske kræfter eller "dyrisk magnetisme" og give midlertidig lindring til patienten, men dette er ikke nok. **Med åndelig healing helbreder du sjælen. Når tiden er inde, vil legemet genspejle sjælels sundhed.**

Sand healing finder sted på det åndelige plan, og healingskraften kommer fra det guddommelige liv i Kristusfæren. I overensstemmelse med healerens renhed vælder det gennem hans finere legemer - mental- og æterlegemet - og strømmer ud fra hans hænder og hele hans aura.

Som en bjergstrøm behøver en ren kanal, således behøver healingsstrømmen en ren aura hos healeren. Det er ikke blot dette "at lægge hænder på", men at være i kontakt med Kristus. Kristuskraften kan da vælte frem og blive koncentreret eller intensiveret i sin virkning ved healerens mentale kontrol. Af denne grund vil det ses, at healing på afstand kan være lige så effektiv som kontakthealing, forudsat at den bliver rigtigt udført.

I de usynlige stråler er der visse kvaliteter, særlige farver og vibrationer, endog særlige dufte, som healeren kan trække på og give videre til patienten. Når et menneske bliver sygt, kan det være på grund af mangel, eller der kan være ubalance i den åndelige del af mennesket. Som healer arbejder du sammen med englene på at tilvejebringe de manglende elementer, genoprette balance og sjælelig sundhed. Du er en leder for disse rene åndelige kræfter, så det er påkrævet, at du selv gør dig anstrengelse for at være som gamle tiders præster og præstinder. Du må tilpasse dig selv ved at leve et rent liv, tænke rene tanker, handle ud fra rene motiver og føre en udadledig opførsel som et menneskeligt og åndeligt instrument. Stræb af hele dit hjerte efter at opretholde et godt helbred. Overdriv ikke din indsats på noget som helst livsplan. Følg reglerne for et rent, sundt liv. Lev opfyldt af harmoni i dit eget indre.

Nyd de rene, sunde jordiske frugter. Indånd fuldt bevidst livet i Gud. Vær god mod dit legeme, og tving det ikke til at udføre ting, som det ikke er godt for det at gøre. Tilstop det ikke med tobaksrøg. Sørg for den nødvendige hvile. Hold dit legeme rent og ernær det med rene føde-midler. Bring det i harmoni med de højere æteriske legemers finere vibrationer. Grundlaget for al healing er for healerens vedkommende absolut samklang med naturen og de åndelige kræfter.

Husk at tillade dig selv at blive genopladet, hvis du føler dig udtømt eller træt. En god måde at opnå genopladning på er at sænke dine hænder i koldt vand. En anden udvej er at stikke hænderne ned i moder jord. En tredje måde er at færdes under træer. Stå med din rygrad lænet op ad et kraftigt træ og ånd sammen med træet. Indånd livskraften fuldt bevidst. Du vil blive forbavset over, hvordan livskraften igen fylder dig. Gå ud i naturen, når du føler dig udmattet og træt, og hvis du føler dig helt ude af stand til at udføre dit arbejde, så træk dig tilbage. Efterhånden vil du lære, hvordan du skal genoplade dig selv, så du ikke mere bliver træt.

Afslapning er lige vigtigt for healeren og patienten, men det skal være en afslapning, der udføres under kontrol af det højere Selv. Indtag en absolut behagelig stilling for legemet, afslap tankerne og anmod det himmelske legeme om gennem mentallegemet, astrallegemet og det fysiske legeme at fylde auraen med Kristuslyset.

Der er kun få mennesker, der forstår, hvordan man slapper af. De går rundt, som om de var "bundet op i knuder", og deres ansigter ser forpinte ud, i stedet for at manifestere afslappelse, fred og ubegrænset tillid til guddommelig førelse.

Efterhånden som du bestræber dig på at blive en ren kanal for healingskraften, vil du blive mere følsom, så vi burde måske instruere dig om, hvordan du skal beskytte din aura.

I samme øjeblik du føler en skadelig eller negativ påvirkning eller får det indtryk, at nu "samler du noget forkert op", så fold din aura sammen om dig, ligesom en engel folder sine vinger sammen. Dette gør du i dine tanker. Det er ligeledes en hjælp at tage flere dybe åndedrag. Indånd det *store hvide lys*, og fold dine hænder over solar plexus - den højre hånd anbragt oven på den venstre - og

indstil dig bevidst på kun positive tanker.

Den venstre hånd er den modtagende hånd, og den højre er den givende. Hvis du løfter den venstre hånd i bøn om at måtte modtage healingskraften, vil den strømme ind gennem denne hånd. Det virker ligesom en magnet. Alle de vibrerende livskræfter bliver tiltrukket og strømmer gennem legemet til den højre hånd og derfra videre til patienten.

Healerens berøring skal være meget blid. En meget fin og let berøring er alt, hvad der er nødvendigt. Strålerne strækker sig ud over fingerspidserne og ligeledes i nogen grad ud fra undersiden af håndfladen. En healer må erindre sig, at der befinder sig en anden hånd over hans. **Healerens hånd er ikke kraftkilden, men kun et instrument.**

Tillad aldrig dig selv at blive indblandet følelsesmæssigt med din patient. I den jordiske verden bør en læge være sympatisk og venlig, men hvis han er klog, vil han undgå følelsesmæssig indblanding med sin patient. Følelser må holdes under kontrol i alt åndeligt arbejde. Ukontrollerede følelser kan gribe forstyrrende ind i selv det fineste arbejde eller den fineste gruppe. Vi lærer altid vore elever at løfte sig op over den svaghed, der ligger i ukontrollerede menneskelige følelser. Intet er så sikkert til at standse en elev på den fremadskridende vej som netop dette. Den kloge er udholdende, venlig, god mod alle og går direkte til kilden for al kærlighed og visdom.

Tankens kraft

Tanker kan skabe et godt helbred, tanker kan læge. Men tanker kan også påføre smerte og sygdom og ødelægge såvel det legemlige, sjælelige som det tankemæssige liv hos et menneske. Videnskaben befinder sig endnu kun i "udkanten" af forståelsen vedrørende tankens magt.

Tanker som vrede, frygt eller had er roden til al lidelse og til krig. Tanker kan også fremkalde skønhed, harmoni, broderskab og meget andet, som menneskene længes efter.

Vi selv arbejder så langt, det er os muligt, med tankens skabende kraft. Vi prøver bevidst at undgå enhver nedbrydende tanke. Vi har gjort det til en regel, at når vi giver råd og vejledning, er vi altid positive. Vi ønsker kun at se det gode. Denne regel holder vi fast ved, selv om nogle synes, at vi må betegnes som "tåbelige optimister". Men vi *ved*, at ved kun at se det gode, ved bevidst at skabe det gode ved hjælp af positive tanker, er vi medvirkende til at realisere det, der er godt og værd at trænge efter. Vi ser eller tænker ikke ud fra pessimistiske synspunkter, bedrøvelighed eller død. Alt er liv. Alt er under udfoldelse, alt skrider fremad, alt er godt, *alt er Gud!*

Derfor bør vordende healere kun arbejde ud fra positive tanker. Antyd aldrig at en patient sandsynligvis vil dø. Giv ikke adgang for sådan en tanke som "*død*". *Der er ingen død!* Se kun det stadigt skiftende, det stadigt fremadskridende liv. Tro på at så længe der er liv, er der håb. Forudføl aldrig andet end godt.

Det er alle sande healeres opgave at indgyde tillid - ikke tvivl eller frygt. Hjælp patienten til harmonisk at tilpasse sig de fuldkomne guddommelige love. Patienten skal vejledes til at antage et klart og sundt livssyn.

Rigtige tanker er guddommelige tanker, der gennemtrænger hele et menneskes væsen. Dette er en meget stor sandhed, og hvis du eftertænker det og mediterer over det, vil du forstå, hvad vi mener. *Rigtige tanker er guddommelige tanker.* De er i balance, kærlige, rene, hellige og fulde af godhed. De er også tolerante og højsindede. Rigtige tanker er i princippet det samme som et guddommeligt syn på livet.

Åndelig healing tilvejebringes ved den magt, der ligger i en oprigtig higen om at opnå det. Når tankerne og bønnerne ud fra et dybt ønske rettes imod Kristuskraften, da vil Kristus-lyset, Kristusstrålerne, føles i det fysiske legeme, og på grund af deres enorme kraft kan de ændre den syges tilstand.

Hvis mørket er dominerende i det fysiske legeme, kan dette mørke forvandles til lys. **Lyset kan overtage kontrollen over legemet og de fysiske atomer.** Dette er baggrunden for, hvorledes mirakler kommer i stand, men materielt sindede mennesker kan ikke forstå eller godtage dette. Når vi hævder, at tanken har magt til at udvirke dette, tænker vi naturligvis på guddommelige tanker,

sådanne, som løfter sig fra et rent og higende hjerte. Den kraft, som kaldes frem, når hjertet vender sig mod Gud, kan forandre det negative til det positive, mørket til lys.

Mesteren Jesus sagde: "Faderen og jeg er ét" og "De ord, som jeg siger til eder, taler jeg ikke af mig selv; men Faderen, som bliver i mig, han gør sine gerninger."

Enhver healer må kende sandheden i dette udsagn, og enhver patient må prøve at forstå denne evigt gyldige sandhed. I samme øjeblik du skaber kontakt med Kristusbevidstheden i dig, selv om det kun er for et glimt, virker det, som guddomskraften i dig begynder at gnistre eller vælde frem. Du glemmer alle jordiske begrænsninger og hæves højt mod de himmelske rigers bevidste liv, og i denne tilstand fyldes du helt med de levende gudskræfter. Lad dig ikke fange ind af det jordiske sinds begrænsninger. Hold al tvivl borte om denne kraft. Udrens fra din bevidsthed de jordiske tankers indvendinger og vid i dit hjerte sandheden om disse usynlige healingsstråler og sandheden om det for mennesker usynlige liv.

Ethvert menneske kan stadig i sit hjerte modtage de samme stråler fra Kristus, og hvis mennesket holder sit hjerte rent og fuldt af glædelige tanker, kan det til gengæld selv udstråle lys og healing til alverden.

Åndelig healing er et stort arbejde i sin umiddelbare uselviskhed. Healeren selv har ingen tanker om sin egen storhed. Hvis han havde det, ville han være ude af stand til at formidle lægedom. Hans tanker drejer sig kun om at skabe noget godt for andre, hvorledes andre kan blive lindret for deres smerter og lidelser, og hvordan mørke tilstande kan forvandles til højere og lysere livstilstande.

Derfor siger vi, at hvis du længes efter åndelig udfoldelse, åndelig vækst og åndeligt udsyn, så giv dig selv til tjenesten med at helbrede de syge. Kristus sagde gennem Jesus af Nazareth: "Giv mine lam føde!"

Så giv da menneskers syge sjæle næring gennem åndelig hjælp, gennem åndelig healing. På denne måde vil du uselvisk tjene ikke blot den nuværende generation, men også de kommende. Du vil hjælpe Gud med at skabe bedre livsforhold for alle mennesker på Jorden.

Mine børn, følg tjenestens sti og bliv i tidens fylde ligesom Jesus Kristus - fuldkomne sønner af den levende Gud!